ورځ به شي!

(شعري ټولګه)

Ketabton.com

نِزار قباني
ژباړه: وياړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ به شي!

نِزار قباني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ به شي!

نِزار قباني

ژباړه:وياړ

سمون:زيړ افغان

برېښنايي خپرېدنه: زمری ۱۴۰۴

خپرندويه: سيند خپرندويه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکلړ

ځو خبرې ۱
د نِزار قباني اند ۳
کاش په بل پېر وې راته ګرانه! ۹
د مني مارغان راته ګران دي ۱۱
د يو بافرهنګه سپي يادښتونه ۱۳
له شعره څه ګټه؟ ۱٤
ډېرويشتونکي ماشومان ۱۵
د بلقيس په وينښتو کې دولس سره ګلان ۱۷
دلته ولې څوک نه خاندي؟ ۲٤
ورځ به شي! ۲٦
له اباتمامه بخښنه ۲۸
شعر پوښتنه کوي ۳۵
مسافر ۳۹
مينه او تېل ٤٦
پوښتنه ۵۲
مورِ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي!! ۵۳
مينه برياليۍ ده ٦۵
په بيړه رهيدونکي ۷۱
د تاريخ ښوونکی چا ووژو؟ ۷۹
نړۍ په کليمو تسخيروم ۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دستګیرۍ کې مینه.. ۸۸
مرغۍ او واکمن.. ۹۰
د یو عرب جلاد ژوندلیک ۹۲
بیروت سوځي، ته راته ګرانه یې! ۱۰۵
اوربند ۱۱۶
له کلیمې پرته.. ۱۱۷
د رسامۍ درس ۱۱۸
پر چا چې نه یې ګران، بې‌وطنه دی ۱۲۳
لیکم.. ۱۲۵
د شعر یاران.. ۱۲۸
د ویر ماشومان ۱۲۹
راته ګرانه یې! ۱۳۰
ټول شیان مري.. ۱۳۸
دا څرنګه وطن دی؟.. ۱٤۰
آزادي.. ۱٤۱
د شعر سور ګل ۱٤۲
بې‌تا وژړېدم.. ۱٤۳
یو بانګي ۱٤٤
منفجرېدل... .... ۱٤۷
وطنه ۱٤۸
غواړم په غېږ کې دې ونیسمه ۱٤۹
سویسي مرغۍ ۱۵۰
غواړي ګډ شي په دریابونو ۱۵۱
د وحشت نسلونه ۱۵۲
وروستۍ کوتره ۱۵۳
غواړم مین شم.. ۱۵٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلی ژوند.. ۱۵۵
د جمعې خطبه ۱۵٦
مړینه.. ۱٦۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو خبرې

د سورېې مشهور شاعر، نِزار قباني د ۱۹۲۳ کال د مارچ په ۲۱ مه په دمشق کې وزیږېد.پلار یې یو زیارکښ کارګر و. قباني وایي «که وغواړم پلار مې په یوې طبقې کې شامل کړم، بې‌له شکه هغه یو زیارکښه و، ځکه د ژوند پنځوس کاله یې د سکرو د بوي له استنشاق سره تېر کړل او د بورې بوجۍ او لرګینې دړې یې د سر بالښت و.»

نِزار قباني یو نومیالی معترض شاعر و، د واکمنو عربانو مریيتوب، شیطان صفتي او لوټماري یې په خپلو شعرونو کې بربنډوله:

عربي نړۍ تُورَه په ګرو ایښې
د لوي شرافت خبره هسې یو سراب دی
تویېږي تېل په خپلو خصیتینو کې
وایي رب لوی دی
د خلکو وینه زبېښل کېږي
څه له تېلو مخکې
څه له تېلو وروسته
یوه ډله تل چهارپایان
دا بله تل اربابان...

په عربي ادبیاتو کې د قباني شعر د اهمیت له کبله مې په پام کې وه، ګڼ‌شمېر شعرونه یې پښتو ته وژباړم.خو له بده مرغه بوختیاوو د دې کار اجازه رانکړه؛ په همدې ټولګې مې بسنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یادونې وړ ده چې په دې ټولګه کې ځینې شعرونه بشپړ نه، بلکې هغه برخې یې ژباړل شوي، چې ما ته په زړه پورې وې، له همدې امله «د ویر ماشومان» له شعر وروسته، عنوانونه ما انتخاب کړي دي.

د خپل ګران ملګري او استاد، زیړ افغان څخه د زړه له کومې منندوی یم، چې د ژباړې په بډاینې او سمونې کې راسره مرسته کړی.

په مینه

ویاړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نِزار قباني اند*

■ که له ګډون موخه دا وي، چې د شعر ليکلو په وخت، ولس مې ګوتې خوځوي، دا سمه نه ده.که هدف مو دا وي چې د ولس ستونزې، اغېزې او تاثرات او د هغوی احساسول، د هغو آسونو په څېر، چې د باران وربدو مخکې د ورښت پر بوي پوهېږي، نو بيا سمه ده.

■ زه غټې او وړې تجربې نلرم. هره وړه تجربه مې د ګردې نړۍ تجربه ده.کله چې له خپله ويره غړېږم، د ټول جهان وير په پام کې لرم.که ګمان کوئ چې د شاعر وړې تجربې له بله برزخه راځي، نو تېروتی يئ. ځکه شاعر د ټولنې او ټاټوبي، د تاريخ او کلتور، د روحي او جسمي ميراثونو برخه ده. هره کليمه چې ليکي، په خپلو څنډو کې ټول انسانيت رانغاړي.

■ له عشقي شعره سياسي شعر ته اوښتل، بې‌له شکه ګټوره سوداګري نه ده.د اغزنو سيمونو په پرتله د مېرمنو په لېمو کې بيدېدل، ډېره هوسا او له امنه ډکه ده؛ د عطرو سوداګري د سرکې له سوداګرۍ ګټوره ده. زموږ په هېوادونو کې هوښيار هغه دی، چې د سياست کوهي ته نه وردانګي.
د عشق هېواد تر ټولو نېکمرغه هېواد پاتې کېږي‌او ډاډه ووسئ، که قدرت مې درلودلی، چې‌د اوږدې مودې لپاره د عشق پر ټاټوبي خپله واکمني وساتم؛ د خپل عرش او رعيت د پايښت او ننګې لپاره مې هر ډول امکانات لرل.

■په ټينګار وايم چې له هر څه ډېر سياسي شعرونو له پړي راځوړند او پر صليب وهلی يم. د عربو هېوادونو له نيمايي زيات واکمنان زما د سياسي شعرونو په اړه غليمانه ليد

* د نزار قبانی د اند په اړه دا لنډ مالومات له هغه اوږدې مرکې اخيستل شوي، چې ده د ۱۹۷۱ کال په اکتوبر کې له منيرالعکش سره تر سره کړی وه. پ.ژ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري، ما رټي او خپلو هېوادونو ته، په داسې حال کې زما د کتابونو مخه نيسي، چې د مېني شاعر په توګه يې نازول او په غېږ کې يې نيول. دا راته شوني وه چې د باطنيونو او ډارنو په څېر د تقيې له آره پيروي وکړم. خو ما په اور کې په بودايي توګه مړينه غوره کړه، ځکه ايمان لرم چې ليکل په خپله يو ډول شهادت دی او حقيقي شاعر هغه څوک دی چې د خپلو کليمو په تورې وژل کېږي، څنګه چې سقراط او حلاج ووژل شول.

زه د شاعر په توګه همېشه خپله لاره د خنجر په تېره اړخ انتخابوم او ګمان کوم چې پر دې خوا بيدېدل، نه هوسا دی او نه هم د لېوالتيا او رغبت وړ. ما چې په کومه مينه ترې، هغه نه ده چې د ښځې د بدن جغرافيه يې محدودوي. زه په داسې تنګ مرمرين قبر کې مېشته کېدل نه منم. ښځه له لويو وچو يوه ده، چې هلته مې سفر کړی، خو ټوله نړۍ نه ده.

مينه مې په غېږه کې ټول ژوند رانغاړي، دا مينه په خاورو کې، په اوبو کې، د مبارزينو په ټپونو کې، د ماشومانو په سترګو کې، د زده کوونکو په اعتصابونو کې او د قهرجنو په قهر کې ځای لري. ښځه، زما د اوږده مزل له تمځايونو يو تمځای او له بندرونو يو بندر دی، چې يوه ورځ يې ماته اوبه او ډوډۍ، عود او وريښم راکړل، خو نور بندرونه هم شته، چې بېړۍ مې ځان ته راکاږي.

■ ښځه يوه ورځ زما په لاسو کې يو ګُل او د ګوتو مې يوه ګوتمه وه. هغه خوږ وير و، چې سر يې زما پر بالښت ايښودو، خو وروسته په يوې وژونکي تورې بدله شوه.ښځه زما لپاره د مالوچو مېنځ کې د طلا سکه، په حرمسرای کې منتظره وينځه او کومه مسافرخانه نه ده، چې بکسونه په کې کېږدم او ترې لاړ شم.

زه ښځه د انقلاب ټاټوبی او د آزادي بخښوونکو لاملونو يو لامل ګڼم. د مېرمنو مسئلې اوس د هغه آزادي بخښوونکو جګړو له مسئلو سره مرتبطې ګڼم، چې عربي نړۍ ورسره لاس او ګريوان ده. زه د دې لپاره ليکم، چې ښځه د خليفه‌ګانو له غاښونو او د قومي سرکرده‌ګانو له نوکانو وژغورم. له پخلنځي او دسترخان يې وژغورم او د عنتره او ابو زيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهلالی* له تورو یې آزاده کړم.

■ د ژوند او هنر بریالی اړخ مې سیاسی ژوند دی، چې شعر او ښایسته فرهنګ یې راته بډایه کړی دی.

■ شعر د پاک‌سرشتو په لور درومي، څوک چې جامې ونلري، قصیده اغوندي. شعر اصلاً د انیشتین په خوا نه ورځي. کله چې شعر لولم، د هېڅا علمي معتبر سندونه او درجې، سالون ته په رادننه کېدو سره نه ګورم.
که انګېرئ چې له داسې یو ملت سره اخته یم، چې کم‌پوهه او کم‌کلتوره دی، نو د انقلاب په پیل کې روسان هم همداسې وو، خو دا د پوشکین او مایاکوفسکي د ژبې د نیمګړتیا لامل ونه‌ګرځېد.

■ عرب ملت زما جبر دی، دنده مې ده ورسره واوسم، شعر ورته ووایم او لیکل ورته وکړم. که په تمه پاتې شم، چې د ابوظبی کلتور هاروارډي کلتور شي، دا زما په اند د شعر، حقیقت او تاریخ په وړاندې توطئه ده. په سوډان کې لس زره کسان ما ته غوږ وو، د انګورو د تورو ګونګورو په شان د ونو له څانګو راځوړند وو، غوښتل دې وې باسم، ځکه جلابیې* یې پر تن وې؟!

---

* عنتره بن شداد له اسلام مخکې عربي شاعر و. هغه د عربستان په ټاپوزمې، نجد کې نژدې په ۵۲۵ زیږدېز کې وزیږېد او په ۶۰۸ کې مړ شو. عنتره د خپلو حماسي شعرونو او د خپلې معشوقې عبله له کبله مشهور و.

ابو زید هلالی د بنی هلال د قبیلې یو ولسي اتل او د عربو د ولسي حماسې، چې سیره هلاله نومېږي، اصلي شخصیت و. ابوزید په دې حماسې کې له نجد څخه د افریقا شمال ته د بنی هلال د مهاجرت داستان بیانوي. پ.ژ.

* جلابیه: غټې او پراخې جامې دي، چې پر کالیو اغوستل کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو هغه روڼاندي، چې غواړی د شعر مخاطب وي، څوک دي؟ آیا ډاکټران، مهندسان، د بانکونو مدیران، د شرکتونو مالکان او د قراردادیانو په شان فارغ التحصیلان دي که وزیران، مدیران او کارکوونکي؟
د کتاب وېشنې شمېرې ثابتوي، چې پورته یاد کسان ان یو کتاب هم نه لولي او نه هم کتابتون ته ځي. د هغوی فرهنګي سطحه د ورځپاڼو او تلویزیوني سریالونو په سطحه ده.

■ له ما غواړئ، د سکرو په کان کې پاک پاتې شم او جامې مې خېرنې نکړم. رانه غواړئ، په داسي ټولنه کې سپېڅلې پاتې شم، چې سپېڅلتیا نه پېژني. رانه غواړئ، مینه د اولیاو او قدیسانو او د کرامه اصحابو مرتبو ته ورسوم. دا زما د انسانیت پر ضد ده.
زه له هغه قبیلې راځم، چې له ښځو سره په نوکارو او چیچلو مینه کوي. د قبیلې له میراثه او د جاهلانه عشق له شریعته د خلاصون لپاره ډېرې مودې ته اړتیا ده.

■عربي انقلاب باید یوځای د فکر او جسم، د شکل او ماهیت بدلون په پام کې ونیسي.کوم انقلاب چې یوازې فکر په پام کې ونیسي، بې‌له دې چې جسم ته توجه وکړي، هغه انقلاب به نیمګړی وي. جسم اجرایي وزله ده او که د دې وزلې ګردښت سمبال نشي، پایله به یې هېڅ وي. د بېلګې په توګه د چین انقلاب د صیغې دود له مینځه ویوړ او دمګړۍ هېڅ پلار پر هېڅ هانګ کانګي مرییوال خپله لور نه پلوري. همدا ډول دې انقلاب د هغه رواج جرړې وچې کړې، چې د جینکو پښې به یې په اوسپنیزو قالبونو کې ایښودلی، چې له کوره ونه‌وځي. د چین د انقلاب معجزه په دې کې وه، چې په ټوله مانا یې له بودا او کنفوسیوس سره خپل تړاو پای ته ورساوه او مخکښانو یې دا ګړندي بدلونونه په خپلو رسمي آرونو بدل کړل؛ د همدې لپاره د نوي چین په شعور کې اجدادي اروا نوره ځای نلري.
خو زموږ انقلابونه له ټولو لارښودیزه آزادي غوښتونکو شعارونو او له ټولو هغو مخکښو آرونو سره سره، د ډېر حساسیت او مذهبي جرړې له امله د جنسي مسئلې له حله ډډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي او د همدې لپاره له ملنډيزو تضادونو سره مخ کېږي....
له مارکس څخه غږېږو، خو بیا هم له تورې ږیرې او زرغونې چپنې سره یو بدوي راځي، حرز او تعویذ مو غاړې ته اچوي او خپل کرامات را زده کوي!!!

■ د ښکېلاک نقشه دا وه، چې هند د خوراکي مسالو او طبي بوټو، مصر د مالوچو، سیلان د چایو او چین د وریجو او اپیومو تولیدونکي پاتې شي...که ونشو کړای له چوپاني ټولنې، کمپیوټرې ټولنې ته واوړو، جنرال موټورز او وال سټریټ او د راکفلر او فورډ کورنۍ به تر اجله راباندې واکمنې پاتې شي.

■ زما په اند د عربي انسان د بشپړې جغرافیې بدلون او بیاجوړېدنې ته انقلاب وايي. عربي عقل کړکیچن دی، ځکه له عمله او اغېزې پاتې دی. هغه دړې ته ورته دی چې په کوفي خط لیکل شوې او له ځانه بېزاره ده. د عربو انقلابیانو دنده ده چې پر نوي کاغذ بېخي نوي څه ولیکي، ځکه پخوانی کلام د خپلو ټولو دلالتونو او رموزو څخه جلا شوی دی.
خو له کومه یې پیلوو؟
له پیریانو یې پیلوو که له ماشومانو، له بېفکره فکرونو که له بېشکله شکلونو، له هغو پاک‌ذاتو، چې لا زموږ په موعظو او منقولو اقوالو زهرجن شوي نه دي، له هغو ټولو بې‌گناهانو یې پیلوو، چې کوپړې یې لا بڼه موندلې نه ده او ملاګانې یې لا محدبې شوې نه دي؟
پر انقلابي فکر ده، چې د خپل نوم وړتیا ومومي او د بولدوزر د پله په شان د دې سیمې هغه ویجاړې پاکې کړي، هغه ډېرې شوې خځلې وغورځوي، چې د انحطاط له پېرونو راپاتې دي.

■انقلابي لیکنې، انقلابي انسانان پنځوي. لیکنه او انقلاب سره لازم او ملزوم دي. که په دې سیمه کې د هر انقلابي نظام اصلي موضوع عربي انسان وي، نو د مخاطبولو لپاره یې باید نوې بڼه رامینځته کړو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو انقلابونو، چې لمبې وهي او يا به يې په راتلونکی کې لمبې پورته شي، دنده ده چې ليکوالان د انقلاب برخه وګڼي او د بدلون لپاره يې ياران او شريکان وشمېري. د انقلاب او ليکوالۍ تر مينځ هر ډول ټکر، چې اوس په ځينو عربي انقلابي نظامونو کې ليدل کېږي، د دواړو هممهاله مرګ له ځان سره لري.

■ شعر يوازې يوه طبقه لري، چې ورته غوړ ږدي، لولي او ورڅخه اغېزمن کېږي. شعر هغه اورګاډی نه دی، چې «فرسټ کلاس» يې له دويم، دريم او نورو بېل وي. ټول هغه کسان، چې د شعر په اورګاډی کې مزل کوي، يو شان څوکۍ او يو ډول امتياز لري.

زه، هر چېرې چې وي او هر ډول چې وي، د يو شاعر په توګه د شعري پرولتاريا په کتار کې ودرېږم، يانې د ولس په کتار کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاش په بل پېر وې راته ګرانه!

کاش!
په بل پېر وې راته ګرانه
په لاشاعرانه پېر کې
په لامهربانه پېر کې
په هغه پېر کې،
چې د نهیلۍ له عطره
د کتاب عطر
د ازادۍ عطر
ډېر
احساسېده.

کاش!
د شمعې په پېر کې وې راته ګرانه
د لرګیو، د اسپانیوي راشپېلونو په پېر کې
په هغه پېر کې چې خطونه په بڼکو لیکل کېدل
د رنګارنګو اوبدل شویو کمیسونو په پېر کې
نه د ډیسکو په پېر کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د **فراري** موټرو په پېر کې
نه د **جين پطلونونو** په پېر کې.

کاش!
په بل پېر مې ليدلې وې ته
په هغه پېر کې،
چې مرغۍ، هيلۍ، د سيند پريانې واکمنې وای
د انځورگرانو په پېر کې
د موسيقيپوهانو په پېر کې
د مينيانو
شاعرانو
ماشومانو
د لېونو په پېر کې!

کاش!
په هغه پېر راسره وای ته
چې پر گل و شعر و شپيلي و ښځې ستم نه وای!
خو افسوس
ناوخته شو
د مينې گل په داسې پېر لټوو،
چې له ميني سره آشنا نه دی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مني مارغان راته ګران دي

کله نا کله ورکېدل غواړم
د مني د مارغانو په شان
غواړم يو وطن ومومم
نوې وطن
پرته له ټاټوبه
پرته له خدايه،
چې نه مې ښاري
داسې ټاټوبی،
چې دښمني نه پالي.

کله ناکله تښتېدل غواړم
له خپل پوستکي
له خپله آوازه
له خپلې ژبې
غواړم وتښتم
د باغونو د وږمې په شان
غواړم وتښتم
له خپله سيورې
له خپلې ښې
غواړم وتښتم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خرافاتو، د مارانو له ختيځه
د خلفاؤو، د پاچايانو له ختيځه

غواړم مينه وکړم
د مني د مارغانو په شان
ای د چړو ختيځه،
ای د زندۍ ختيځه
ای اميرانو، ای پاچايانو
غواړم مينه وکړم
د مني د مارغانو په شان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو بافرهنګه سپي یادښتونه

اربابه!
نه زر غواړم، نه حریر، نه یاقوت
نه وریښم، نه اطلس
غواړم، خبرې مې واروې
په شعرونو کې پنځوم
د عربانو کرکه
د عربانو کریکه!

اربابه!
که شعر دې نه خوښیږي
که غزل دې نه خوښیږي
جلاد ته ووایه
پرېږدي
پرېږدي
آزاد
وغاپم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له شعره څه ګټه؟

له شعره څه ګټه
که پاځون اعلامولی نشي؟
که بلوسګران نابودولی نشي؟

له شعره څه ګټه
چې اړتيا يې لرو
اورشيندونکي بلوا ته لمسولی نشي؟

له شعره څه ګټه
که د زورواکو شاهانو له سره
تاجونه اخيستلی نشي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډبرویشتونکي ماشومان

نړۍ يې حيرانه کړی،
په لاسونو کې يې ډبرې
ډيوه يې روښانه کړی په تروږمه کې
زيړی ورکوي
مقاومت کوي
منفجريږي د بم په شان،
شهيدان دي
خو موږ د قطبی يږو په شان
چې پوستکی يې د يخنۍ په وړاندې
کلک شوی
لا کنګل يوو.

زموږ پر ځای جنګيږي،
په ځمکه ولويږي
موږ بېغمه ناست قهوه خانو کې
قهوه څښو په مزو کې
دا يو لالهانده سوداګرۍ کې
دا بل د ميلياردو ډالرو په تمه
هغه بل د مرمرينو سينو په لټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځلورم واده په هڅه
هغه یو په لندن کې ګرځي
اسمانڅکو ماڼیو پسې
دا بل سرګردانه د وسلو سوداګرۍ پسې
یو ډیسکو کې اخلي غڅ له سیاله
دا بل د حکومت د تاج و تخت
په لټه.

آه...
د خیانتونو نسله
د پیسه‌پالنې نسله
بېکاره نسله
هرځایي نسله
که تاریخ څومره هم پخ ودرومي
یو ورځ به ډېرویشتونکي ماشومان
پر تاسې جوړ کړي
د لغتو باران.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلقیس* په وینښتو کې دولس سره ګلان

۱

پوهېده چې ما به ووژني
پوهېدم چې هغه به ووژل شي
وړاندوينې وختلې دواړه سمې
هغه د پتنګې په شان
د جهالت د پېر پر ويجاړو ولېده
او زه د هغه عصر د غاښو تر مينځ،
چې شعر
د ښځې سترګې
او سور ګل د آزادۍ
له ستونې تېروي
دړې وړې شوم.

*بلقيس الراوي د نزار قباني مېرمن وه. هغه د ۱۹۸۱ کال د دسمبر د پنځلسمې نيټې په انتحاري بريد کې، چې په بيروت کې د عراق پر سفارت تر سره شو، له ٦١ نورو کسانو سره ووژل شوه. دا بريد الدعوه اسلامي ډلې، چې د ايران د آخوندي رژيم ننګه يې له ځان سره لرله ، تر سره کړ. پ.ژ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲

پوهېدم،
چې وبه‌وژل شي
د خچنتیا په پېر کې ښایسته وه
د کرغېړنتیا په پېر کې رڼه وه
د انسان وژونکو په پېر کې انسانه
د شینکۍ په مینځ کې نایابه لعله
د بې شمېره مصنوعي ښځو په مینځ کې اصیله!

۳

پوهېدم،
چې وبه‌وژل شي
ځکه روښانه یې وې سترګې
د یاقوت د دوه سیندونو په څېر
ویښته یې اوږده
د بغداد د شپو په څېر
دې ټاټوبي
دې ټولې زرغونتیا
د زرګونو خرماوو انځورونو
د بلقیس په لیمو کې
تاب
رانه وړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴

پوهېدم،
چې وبه‌وژل شي
ځکه د غرور لوړښود يې
د ټاپوزمې له لوړښوده و خورا لوی
پرتم،
پرې نښوه،
چې د انحطاط په عصر کې ژوند وکړي
ځلانده اروا يې پرې نښوه،
چې په ترږمو کې ژوند وکړي.

۵

هسک غرور يې
نړۍ کوچنې کړې وه
بکس يې وتاړه
ورو ورو
د پښو د ګوتو په څوکو،
بې‌له کومې خبرې يې
نړۍ پرېښوده.

٦

نه ډارېده
چې مورنۍ ټاټوبی يې ووژني
ډار يې دا و،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مورنۍ ټاټوبۍ يې ځان ووژني!

۷

زما پر کتابچو يې
د شعر د بډايه وربځو په څېر
شراب
ګبين
توتکۍ
سره ياقوت
وبهول
زما پر احساس يې
بادبانونه
مرغان
او له نهيلۍ ډکې شپې
وشيندل

له تللو وروسته يې
د اوبو دوران پای ته ورسېد
او د تندې دوران پيل شو.

۸

همېش مې احساسوله
د تګ په حال
چمتو يې په سترګو کې وو بادبانونه
د تللو په حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر بڼو يې روانه وه الوتکه د هسکېدو په حال
په لاسي بکس کې يې
زموږ د واده په لومړنۍ ورځ
پاسپورټ
د الوتکې ټکټ
او ويزې د هغو ټاټوبو،
چې ليدلې نه وو
يوه ورځ مې وپوښتله،
په دې کاغذونو کوې څه؟
ويې ويل:
له سرې زرغونې سره ديدار لرم.

۹

کله چې د کنډوالو له مينځه
بکس يې ورله راکړ
ما يې
پاسپورټ
د الوتکې ټکټونه
او ويزې وليدلې
پوه شوم،
چې ما له بلقيس الراوي سره واده کړی نه و
زه د سرې زرغونې مېړه وم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰

کله چې ښایسته ښځه مري
ځمکه خپل تعادل له لاسه ورکوي
سپوږمۍ سل کلن عمومي ویر اعلاموي
او شعر بې‌کاره کېږي!

۱۱

بلقیس‌الراوی
بلقیس‌الراوی
بلقیس‌الراوي
د نوم آهنګ يې په ما و ګران
د شونډو په سر مې په کراتو تکراراوه
د نامه په ځنګ کې يې
غبرګول د خپل نامه سخت ډارولم
لکه د رنې ويالې خړول
يا د یوه ښایسته سمفوني ګډوډول.

۱۲

دې ښځې
نباید ډېر ژوند کړی وای
دې پخپله هم نه غوښتل
هغه،
د شمعې د يوې لمبې په څېر وه
د بلينډې د يوې شغلې په څېر وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې شاعرانه شېبې په خېر،
چې د وروستۍ کربښې دمخه
انفجار کوي....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته ولې څوک نه خاندي؟

گرانه!
چې په سترگو کې دې
وير، غربت او تراژيدي وينم
مور، هغه هېواد يوو،
چې په ښادۍ نه پوهېږو!
ماشومانو مو لا
د بوډۍ ټال ليدلی نه دی
هغه هېواد،
چې دروازې يې تړلي
اند او احساس يې لغوه کړي!

هغه هېواد،
چې په کوترو کوي ډزې
په وريځو، په جرسو کوي ډزې
دلته مارغان د الوتلو پروا نلري
شاعر د شعر ويلو ډار نلري!
هغه هېواد،
چې د تللو لار نلري
ان مچ له الوتلو ډارېږي
د شعر شپه دلته نه جوړېږي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هېواد،
چې نيمايي يې پنډغالی
نيمايي نور يې ساتونکي
مړو يې کړی واده
د يو بل له مېرمنو سره
مالومه نه ده
خلک يې چېرې رهيدلي!

زېړسرې فرانسوی سپلانۍ راته وايي
ستاسې هېواد ډېر ښايسته دی،
چې تر اوسه ما ليدلی
دلته،
باران خاندي
ګلان خاندي
الوچې خاندي
انار خاندي
ياسمن راځوړند له دېوالونو
خو دلته ولې څوک نه خاندي؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ به شي!

ورځ به شي
ته به راته ګرانه یې
ورځ به شي
اندېښنه مه کوه،
چې پسرلی دی ځنډېدلی
وېرجنه مه اوسه
که باران دی ودرېدلی
رنګ به بدل شي حتماً د اسمان
سپوږمۍ به راستانه شي خپل مدار ته.

ورځ به شي
ورځ به شي
هغه ورځ به پوه شم،
چې تمدن ولې ښځینه دی
شعر ولې ښځینه دی
عاشقانه لیکونه ولې ښځینه دي
ښځې چې مینېږي
ولې په مرغۍ
په رڼا
په اور
بدلیږي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ به شي
د بدويت جامې ګوځارم،
چې زده کړم آر د خبرو اترو!
ورځ به شي
هغه ورځ به
د انحطاط دوره خوشې کوم
تا ته به ښکلي کليمات ليکم
د کليمو له بريدونو به تېرېږم
د کلام شيشه به ماتوم!

ورځ به شي
هغه ورځ احساسات مې رهبري کوم
د غرور سر مې پرې کوم
د قبيله ای تعصب ميراث له دننه پرېمنځم
د پاچايانو پر ضد بلوا کوم.

ورځ به شي
سرتېري مې رخصتوم
آسونه مې خوشې کوم
فتوحاتو ته مې د پای ټکی ږدم
خلکو ته برالا وايم:
ستا د سترګو ساحل ته رسېدل
څه لويه بريا ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له اباتمامه* بخښنه

۱

ګرانو شاعرانو
که راتولېږو چې جوړې کړو کوکې
چې وېرجن لاوېرجنوي
لاملالوي
که يوازې د شعر ترنم
د شاعرانو يوځاې کېدل،
جلا کېدل دي
که تويوي شراب مو په خوله کې
چې مست او نشئه مو کړي
ومورژوي د خزان د پاڼو په شان
نو زه معذرت غواړم!

---

* اباتمام (حبيب بن اوس الطائی) د عباسيانو په دوران کې يو مشهور عرب شاعر و. هغه په شعر کې د نوښتخانده، خلاقانه او تازه او پيچېلی انځورو د کارولو له امله مشهور و. پ.ژ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲

گرانو شاعرانو
که نخېړو د تل په شان بېپښو
که ویناوې کوو د تل په شان بېغاښو
که باورمن یوو د تل په شان بېایمانه
که په دار وهو د خپلو قړتو پړتو په پړي
هر څوک چې رانوځي تالار ته
نو زه مې ټولوم ټولې پانې
او معذرت غواړم!

۳

گرانو شاعرانو
که تر قیامته اخته په جنجال یوو
د **همزه**لیکلنې پر سر
که تر قیامته ترنگیلي یوو
د **عمرو بن کلثوم*** د قصیدې پر سر
که غواړو هماغه تکراري شعرونه په کراتو ولولو

---

*عمرو بن کلثوم له اسلام مخکې یو عرب شاعر و، چې د حماسي شعر ویلو لپاره یې شهرت درلود. پ.ژ

(c) ketabton.com: The Digital Library

که غواړو بیا بیا د **نصب** و **جر** حرفونه وژیوو*
که غواړو بیا دروغ ووایو
که غواړو بیا خلک دوکه کړو
که غواړو بیا تندر د برېښنا جوړ کړو،
بې له دې چې باران وورېږي
نو زه مې ټولوم ټولې پاڼې
او معذرت غواړم!

۴

ګرانو شاعرانو
که له یو بل سره راټولېږو
چې شراب وڅښوو
چې مست شوو
چې څملو د ریحان و عنبر پرکټونو
که ګمان کوئ چې شعر اجاره شوې نڅاګره
د جشنونو ده
یا د ویر، د زېږون د مراسمو کرایه شوې
یا د **زیر** او **عنتره**** د خبرو تکرار

---

*نصب حروف هغه یو دي، چې مضارع فعل منصوبوي. یانې د مضارع فعل د اعراب علامت بدلوي او جر حروف هغه یو دي، چې له ځانه وروسته نوم ته کسره ورکوي، یانې هماغه اضافه حرف ته ویل کېږي. پ.ژ

** الزیر سالم او عنتره بن شداد دواړه له اسلام وړاندې د عرب اوڅارې ادبي او حماسي څېرې وې. پ.ژ

(c) ketabton.com: The Digital Library

که گمان کوئ
د شعر یوازینۍ اندېښنه
د قیصر د معشوقې سرگرمول دي
د ماڼۍ ټولو ساتونکو، سرتېرو ته رشوت ورکول دي
که گمان کوئ چې د **حجاج** د خطبې غلا کول دي
په خپله د **حجاج** او د منبر غلا کول دي
که وژنو یو بل چې پوه شوو
څوک دی تر ټولو زبردست شاعر
نو بیا مو تر ټولو لوی شاعر
خنجر دی.

۵

ای **اباتمامه**
چېرې یې؟
عطرجنې ویناوې دې چېرې دي؟
چېرې دی هغه لاس،
چې په ناپېژاندو کې کړي سفر
کړي نوې پنځونې

ای **اباتمامه**،
قصیدې مو کونډې شوي
لیکنې مو کونډې شوي
کلیمې،انځورونه مو کونډې شوي
نه مو پر کتابچو بهېږي اوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مو پر ببړیو لګېږي بادونه
نه لمر شته، نه سپوږمۍ

ای **اباتمامه**،
شعر پر ځان راځرخېدلی
کلیمې، د لغتونو قاموس لمسېدلی
کلیوال، ښاریان لمسېدلي
سیند له خپله رنګه سترې شوی
ونې له خپله تنې ستومانه شوي
موږ دلته
د اصحاب کهف په شان
ناپوه، بېخبره
نه مو انقلابیانو انقلاب کړی
نه مو شاعرانو شعر ویلی

ای **اباتمامه**
زمونږ شعرونه مه لوله
ټولې مانۍ مو کاغذي
ټولې اوښکې مو ډبرې

٦

ای اباتمامه
شعر په خپلې ژورتیا کې دی یو سفر
د راتلونکي په لور دی یو ماڼو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه کشف دی، چې نه پاتې کېږي په انتظار
خو موږ بدل کړی د واده د جشن په شان په یو شي
د هغه دربېدلي بادي برنجي سازونو د ریتم په شان په یو شي
ته وایی ګواکی
همدا یې برخلیک دی

۷

ای د کلیمو امیره
وبخښه چې موږ ټولو له کلیمو سره کړی خیانت دی
په **تشطیر**، **تربیع**، **تخمیس** او **توصیف** مو سترړي کړي
ای **اباتمامه**
اور مو سوځي
خو لا اخته یوو موږ په شخړو له یو بل سره
د **مصروف** و **ممنوع الصرف** په اړه
نیواکګر پوځ هم
ممنوع الصرف دی!!

لا مو لینګي رپوو
ناست په انتظار په مسجدونو کې
چې راشي امام علي یا عمر
خو یو به هم رانشي
رابه نشي
بې‌له خپلې تورې
څوک بریا ته رسیدلی نه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸

ای اباتمامه

پر شعر نلري ایمان نور خلک
پر شاعرانو نلري ایمان نور خلک
ته ووایه ای شاعره
کله چې شعر زړېږي
ولې په چاړه نه وژني
ځان نور؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر پوښتنه کوي

سره له ټولو جلادانو،
چې غوځوي سرونه
خوشحال یم چې له شعرونو مې ډارېږئ
نېکمرغه یم چې د رنګونو له څاڅکو وېرېږئ
د کاغذونو له خش‌خشه رپېږئ!

ای واکمنو،
چې له کلیمې وېرېږئ
له ترانې ډارېږئ
له خلاقه شاعره رپېږئ
ای واکمنو،
چې په خپل واک ډارېږئ
د ګلونو له وږمې بېرېږئ
د زردالانو له بویه وېرېږئ
ای واکمنو،
چې ورکوئ پوځیانو ته فرمانونه
چې بندکړي
توروتمبو شاته
شوقونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشالېږم چې سپي مو خوشې کوئ
دروازې مو تړئ
په خپلو ښځو ډارېږئ،
چې بندې نشي د مينې په لومه د پاچايانو

خوشالېږم چې کتابونه مې قتلعاموئ
شعرونه مې ذبحه کوئ
خو جسد به مې شي بدل
په بارګاه يوه ورځ
په زيارت د مينانو د ورتګ يوه ورځ

هېڅوک نشي کولای آسونه ايسار له شنهېدلو کړي
مرغۍ بندې د نويو ټاټوبو له موندلو کړي
وبهوژنئ ليکوالان
خو ليکل وژلی نشئ
وبهوژنئ سندرغاړي
خو آواز وژلی نشئ
په دې سيالۍ کې يوازې کليمې بريالې دي.

يوه کوټه
يوه حرمسرا
نهه نوي ښځې مو راغوړندې کړي
هر څه دي برابر:
نکاحخط

(c) ketabton.com: The Digital Library

طلاق‌خط

شراب په جامونو کې
سترګې مو سرې د نغري د سکروټو په شان
خو د اخلاقي ارزښتونو لپاره
تل مو منعه کړي زما اشعارا!!!

په تمه راله واوسئ،
بې خبره راځم
د **مهدی** یا **بُراق** په شان
سترګې په لار راله واوسئ،
د پېژندو مې اړتیا نشته
خلک به راځوړند کړي پر دېوالو
د پاچا د عکسو پر ځای
عکسونه زما.

راله منتظر واوسئ ای دلالانو،
چې ودان کړي مو د تېلو له پیسو دي
د نفاق اهرمونه
شعر و نثر مو راته بدل کړ
د ارتزاق دي دکانونه!
سترګې په لار راله واوسئ،
چې شعر:
د ولس د تندي له خولو
د ډوډۍ له بخرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځپلو له ګړنګونو
له ژورو راپورته شویو زلزلو
د بهر په لور تل پنځول کیږي.

ای واکمنو،
هر څومره که لوړ کړئ
دېوالونه
بنده به نکړای شئ
د لمر څریکېدنه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسافر

سپاره د وير په بېړۍ
رهبر مو يو مزدور
شيخ مو غل د دريابو
بېوطنه
څارل شوي
د مرغيو په څېر د مهال پر نقشې
بېاسناده مسافر يوو
بېکفنه مړي.

موږ د عصر بدلمنې
پلوري مو
پيسې اخلي واکمنان
موږ د ماهيو مينځې
له کوټې نه کوټې ته
له غېږې نه غېږې ته
له مالک نه مالک ته
له بُت نه بُت ته
هر شپه منډې په څېر د سپيانو
له **عدنه** تر **طنجه**

(c) ketabton.com: The Digital Library

له **طنجه** تر **عدنه**
په لټون د قبيلې،
چې راووايي هرکلی
د پردې په لټه د پټېدو
د سرپناه په لټه د مېشتېدو

شاوخوا مو دي اولادونه
ملاګانې يې دي کړوپې
لټوي په زړو قاموسو کې
بې‌ساری يو جنت
بې‌ساری يو غټ دروغ
د وطن په نامه
يو دروغ.

ډېره يوو د ژړا په ښار
قهوه مو د کربلا وينې
غوښه مو ګډه د کربلا په غوښه
خواره
څښاک
عادتونه
بيرغونه
ګلونه
قبرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوستکی
مو لري مُهر د کربلا
څوک مو نه پېژني په دې بیدیا
نه اوښ، نه ونه د خرما
نه تېږه، نه میخ
نه هندي، نه عفرایي
پاڼې مو شکمنې
فکرونه مو جالبه
نومونه مو نه دي نومونو ته ورته
نه مو پېژني
هغوی چې تیل څکي
نه مو پېژنې،
چې اوښکې څکي
رنځ څکي.

بندیان یوو د هغو متنونو،
چې واکمنان یې لیکي
بندیان یوو د هغه دینونو،
چې ملایان یې تفسیروي
بندیان یوو دننه د غمونو،
غمونه مو دی خوندور له هرڅه په تنونو
ښاري مو په قهوه خانو کې
ښاري مو په کورو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څاري مو ان
د میندو په نسو کې!!

په انتظار دی هر چېرې
یو مخفي جاسوس
له قهوی مو څکي
پر تخت مو بیدېږي
په لیکونو کې مو ګوتې وهي
کاغذونه مو لټوي
په پزه مو ننوځي
په ټوخي سره مو راوځي
ژبې مو پرې شوي
سرونه مو پرې شوي
ډوډۍ مو له ډار،
له اوښکو سره لمده شوې
که اعتراض وکړو د سیمې ساتونکې ته
راته وایي:اعتراض ممنوع
که تضرع وکړو د اسمانو خدای ته
راته وایي: تضرع ممنوع
که نارې د مرستې وکړو د الله رسول ته
راکوي نه ستنېدونکي ویزې مور ته
که د وروستي قصیدې لپاره
یا د وروستي وصیت لپاره
مخکې له دې چې راځوړند شوو له داره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغواړو قلم د ليکلو لپاره

موضوع بدله کړي د دې لپاره.

ای وطنه

چې د کرکې پر دېوال يې صليب کړی

ای د اور غونډسکې

چې د ګړنګونو په لور يې رهي کړی

پيدا نه شول څوک

نه له **مضر** نه له **ثقيف** قبيلې

چې په وينه لت پت دې وطن ته

نذرانه يو جام له خپلو وينو کړي

يا ورکړي خپلې يو بوتل شريفې ميتيازې

يا له دې خيري خيري عبا

چا درنکړه يوه ورځ

يوه خولۍ

يوه چپنه ډالۍ

ای وطنه،

چې د خزان د ونو په شان يې مړاوی

شکېدلي يوو موږ د ونو په شان له خپلو زېلو

له خپلو هيلو، يادونو آواره شوي يوو

ډارېږي سترګې مو له خپلو اوازونو

واکمن مو دي هغه خدايان

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بهېږي شنه وينه يې په رګو کې
موږ د کنيزانو نسل
نه مو پېژني د **حجاز** مشران
نه مو پېژني د صحرا عاميان
نه مو **ابوالطيب** مني نه مو **ابوالعتاهيه**
که ځي رانه يو جلاد
سپاري مو په بل جلاد

د سترپا د بندرونو مهاجر
د بيروت له سينده د عرب تر سينده
نه مو غواړي څوک
نه **فاطميون**، نه **قرمطيان**
نه **مملوکيان**، نه **برامکيان**
نه شيطانان، نه ملايکې
نه مو غواړي څوک
په مالګينو ښارو کې،
چې پرې کوي هرکال
د ميليونو کتابونو سرونه
په هغه ښارونو کې،
چې دولتي استخبارات يې کوي
د ادبياتو لارښوونه
نه مو غواړي څوک

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپاره د وير په ببړۍ

رهبر مو يو مزدور

شيخ مو غل د دريابو

لکه موږکان په قفسونو کې بنديان

نه مو مني کوم بندر

نه مو مني کومه مېکده

پاسپورټونه مو ټول راصادر کړي شيطان

ليکنې چې کاږو

خوښې نه دي ټولې د سلطان

له زمانه يوو بهر مسافر

له مکانه يوو بهر مسافر

پيسې ورکې، شتمني ورکه

اولاد ورک، نوم ورک

پېژاند ورک، د امنيت حس ورک

نه مو **بنی هاشم** پېژني، نه **بنی قحطان**

نه مو **بنی ربيعه** پېژني، نه **بنی شيبان**

نه مو د **لنين** پېروان پېژني، نه د **ريگان**

ای وطنه،

ټول مرغان دي په خپله ځاله

چې حرفه يې ده آزادي

مري دباندې له وطنه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه او تېل

۱

ته به څه وختې پوهېږې؟
ته به څه وختې پوهېږې؟
راله ووایه ښاغلیه؟
زه د هغو جینکو په کتار کې نه یم،
چې ستا محبوبې دي
نه ښځینه فتحه یم،
چې ورسیوا مې پر خپلو فتحوحاتو کړې
نه کومه شمېره یم،
چې ورزیاته مې پر خپلو دوسیو کړې
ته به څه وختې پوهېږې ښاغلیه؟

۲

ته به څه وختې پوهېږې؟
ای اوښه،
چې تر اوسه په بیدیا کې
اوسار تړلی نه دی ستا په پزه چا

(c) ketabton.com: The Digital Library

څېره دې،
لاسونه دې
همېش
د خيرو،
د ټناکو لاندې پټ
ته به څه وختې پوهېږې؟
چې زه به نوره ستا په لاسو کې
د سګرټو ايره نه يم.

ته به څه وختې پوهېږې؟
چې پر بالښت به دې
له زرګونو سرونو يو سر نه يم
ته به څه وختې پوهېږې؟
چې ستا د ليلام
مجسمه به نه يم
ته به څه وختې پوهېږې؟
چې پر سينه به مې نه وې ستا نوکارې
ته به څه وختې پوهېږې؟

۳

ته به څه وختې پوهېږې؟
چې ما به نشې کړای بې‌حسه
امارت به دې نشي کړای ما بې‌سده
ته به څه وختې پوهېږې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سره له تېلو
سره له ټولو امتیازاتو
سره له هغو تېلو،
همرنگه ستا د چینې
سره له هغه بې شمېره موټرونو،
چې گڼو معشوقو له ډالۍ دي
ته به د نړۍ څښتن نشی.

څه شول ستا هغه مشهوره د اوښانو بازارونه؟
څه شول ستا پر لاسونو هغه خالونه؟
څه شول ستا د کېږدۍ سوري؟
څه شول ستا د پښو د تل چاودونه؟
څه شول ای منفعله؟
څه شول ای د خواهشاتو مریيه؟

اوس دي عقشبازي د صفتونو شرحه
لس‌ها ښځې سر په سر
د لذت پر برېستن انباروی
د یوه مړه حیوان جسد په څېر
له دېوال یې راځړوی
ته به څه وختې پوهېږی ښاغلیه؟

۴

ته به څه وختې پوهېږی؟
ای خېټوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هغه نه یم،
چې له اوره دې وډارېږم
لېواله ستا د جنت شم
لوړ مې دی عزت
باوقاره له سرو زرو،
چې ته یې لری په لاسو
ته به څه وختې پوهېږی؟

زما فکر دی جلا
ستا د فکر له فضا
ای چې خانواکۍ دې
په سلول سلول کې وهلي جرړې
ای چې بیدیا سخته شرمنده ده،
چې تا ته ده منسوبه
ته به څه وختې پوهېږی ښاغلیه؟!

۵

ای د تېلو امیره
د خپلو هوسونو په چقړو کې ورغړه
ورغړه، لکه پر کاشیانو رغړېدنه
ورغړه د گمراهۍ په لوگیو کې ورغړه
ته تېل لری تېل
د خپلو معشوقو پر پښو یې ومښه
ای د تېلو امیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پاریس کې دې لیدلې نایټ کلبونه
وژلې یې ستا په ذات کې رحمونه
وژلې یې ستا مېړانه مهرباني
د بدلمنې ښځې په پښو کې دې
ښخ کړی غچ تر خاورې لاندې
په وړیا دې ورکړ **قدس**
په وړیا دې ورکړ خدای
په وړیا دې ورکړې ان د مړو ایرې...
تا له سره هېر کړي،
چې د اسرائیلو په جګړه کې
جنینونه په خاوره ولېدل
تا خو له سره هېر کړي،
چې څومره ودانۍ ړنګې
پر سرو شوې
تا خو له سره هېر کړي،
چې څومره قرآنونه سوځېدلي
په اور کې
تا خو له سره هېر کړي،
چې رپولې یې خپله جنډه
د هېواد د ځیري بېرغ پر ځای ده
تا خو له سره هېر کړي،
چې په **حیفا** و په **یافا** و **بئرالسبع** کې
هره ونه صلیب شوې د خلکو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو لپاره چې تا هېر کړي له سره
چې وو ستا له نسله

قدس دې په وينو ډوب
خو ته ډوب په شهوتو کې
داسې آرامه بیده یې
گنې دې ناورین له تا سره څه تړاو نه درلود
ته به څه وختې پوهېږی؟
کله به دې په ذات کې انسان راويښېږي؟
ته به څه وختې پوهېږی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه

ما مه پوښته،
چې څنګه يم؟
که رښتيا يم درله ګران...
رانه وپوښته:
ګوتې دې څنګه دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي!!

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي
که دفاع وکړو د ګل له بويه
که دفاع وکړو د ښځې له خوشبويه
که دفاع وکړو له بې‌ګناه قصيدې

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي
که دفاع وکړو له شنه اسمانه
له هغه هېواده،
چې په کې څه پاتې نه دي
نه هوا، نه اوبه
نه کېږدۍ، نه اوښان
نه توره يوه قهوه...

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي
که دفاع وکړو په مېړانه
د **بلقيس** له زلفانو
د **ميسون** له لبانو
له **هنده**

(c) ketabton.com: The Digital Library

له **رغده**

له **لبنی**

له **ربابه**

که دفاع وکړو

د الهام په بڼه چې راوریږي له بڼو

د رانجو له بارانه!

له ما سره به و نه مومئ

محرمانه شعرونه

محرمانه ژبه

یا محرمانه کتابونه،

چې بندیوان یې د دروازې تر شا کړم!

ان یوه قصیده نلرم،

چې روانه محجوبه وي

په واټو کې...

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي

که د خپل هېواد له پاتې‌شونو ولیکو

ناتوانه،

شیندلي،

ړنګېدلي

چې غړي یې وراسته

پاشېدلي

له هغه هېواده چې پېژاند لټوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هغه بې‌نومه پرګنو
له هغه هېواده،
چې له تېرو بډایه شعرونو یې
پاتې نور څه نه دي
د **خنساء*** له قصیدو پرته
له هغه هېواده،
چې د اسمان په لمن یې
سره، شنه یا زېړه آزادي پاتې نه ده...
له هغه هېواده،
چې د ورځپاڼو پېرېدو ته مو پرېږدي
خو د خبرو اورېدو ته مو نه پرېږدي...
له هغه هېواده،
چې پر ټولو مرغیو
د چغېدو تلپاتې بندیز لګېدلی
له هغه هېواده،
چې لیکوالان یې عادت شوي
له ډېره ډاره،
پر هوا لیکل کا!!

---

* خنساء، چې اصلي نوم يې تماضر بنت عمروالسلميه و، له اسلام څخه دمخه یوه مشهوره شاعره وه. هغه د خپل ورونو،صخر او معاویه لپاره، چې د اسلام له عصره وړاندې ووژل شول، د مرثیه ویلو لپاره مشهوره ده. د هغه په قصیدو کې تر ډېره د خپلو ورونو زوړتیا او ویر او خپګان بیان شوی دی. پ.ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هغه هېواده،
چې حال يې، احوال يې
زما د وطن له شعره څه توپير نلري:
خوشې شوې ويناوې
بې‌مانا خبرې
وارداتي کلام
غيرې عربي ژبه
غيرې عربي بڼه،
چې نه پيل لري نه پای
نه له خلکو سره اړيکه
نه له ځمکې سره
نه د بشر له رنځونو سره!

له هغه هېواده،
چې درومي د سولې مذاکراتو ته
له مېړانې تش
پښې‌پيله!

له هغه هېواده،
چې سرېو يې له ډاره
ځانونه لامده کړي!
او له مېرمنو پرته
څوک ورپاتې نه دي
څوک ورپاتې نه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې **نه** ووايي هغو ته،
چې په ګونډو شول
او جوړه يې هڅې
زموږ له ډوډۍ،
غوړو،
له کورو،
له ځلانده تاريخو کړه

داسې شعر راپاتې نه دی،
چې خپل عفت يې
په برېستنې د سلطان لړلی نه وي!

موږ په سپکېدو يوو روږدي شوي
له هغه انسانه به پاتې څه شي،
چې عادت يې د سپکېدو شي؟!

لټوو د تاريخ په کتابو کې
اسامه بن منقذ
عقبه بن نافع
حمزه و **عمر**
او **خالد**، چې د شام په لوري درومي...
په ملي ړوندتيا يوو اخته شوي؟!
يا له کورمالۍ کړېږو موږ؟!

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تر اسرائیلي بېلدوزرو لاندې،
چې مو خاوره اړوي راوړي
تاریخ مو اړوي راړوي
انجیل مو اړوي راړوي
قرآن مو اړوي راړوي
خاوره د پیغمبرانو مو اړوي راړوي،
ونه غواړو شوو مړه
که ګناه مو دا وي
نو بیا څومره ښکلې ده «ترهه‌ګري»!

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي
که د مغولانو، یهودیانو* او بربرو په لاسونو
ونه غواړو شوو نابود
که د **امنیت شورا،**
چې خېټه ورباندې اچولې ده لوي امپراتور
وولو شیشې
په کاڼو!

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي

---

*نزار قباني په ځینو شعرونو کې په مستقیمه توګه پر یهودانو برید کړی او ان دا یې هم ویلي که چېرې هیتلر له یهودانو بېغمه کړي وای، نو فلسطین به له داسې ربړې سره مخ نه وی. د نزار قباني دا ډول دریځ یو ارتجاعي او ناسم دریځ دی، ځکه ستمګران هېڅکله د خپلو ولسونو استازي کېدای نشي. که چېرې ونکړای شو د ولسونو او دولتونو، د ولسونو او واکمنو ستمګرو طبقاتو تر مینځ توپیر وکړو، نو د یو دموکراتیک او آزادي غوښتونکي دریځ پر ځای یو ارتجاعي او استبدادي او ورسته‌پاتې دریځ غوره کوو. پ.ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که له لېوه سره مذاکرې ته غاړه کېنږدو
او امریکې،
دې بې‌فرهنګۍ ته
د بشري کلتور په وړاندې
له دې بې‌تمدنۍ سره
د نني تمدن په وړاندې
د مرستې لاس ورنکړو!
امریکا هغه ستره ودانۍ ده،
چې دېوال نلري!

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي
که مخالفت وکړو له هغې زمانې سره،
چې په کې شتمنه،
مغروره
ځواکمنه امریکا
د عبري ژبې رسمي ژباړونکې شوې!

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي
که د **قدس** و **الخیل**
یا د **غزې** و **ناصرې**
پر مخونو ګلونه وشیندو
که ویسو اوبه محاصرې ته!
ډوډۍ محاصرې ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي
که غږ پورته کړو
د پرګنو ضد مشرانو په وړاندې
د هغوې په وړاندې،
چې زینونه یې بدل کړل
غوره یې د وحدتپالنې پر ځای کړه دلالي!

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي
وايي د «ترهه‌ګرۍ» کوئ ننګه،
که د فرهنګ دنده کړو خپله
که د فقهې او سیاست کتابونه لولو
که یاد کړو خپل لوی خدای
که سورت د «فاتحې» کړو تلاوت
که د جمعې خطبې ته شوو غوږ

موږ په «ترهه‌ګرۍ» تورنوي
که له خپلې خاورې
د خپلې خاورې له ستروالي دفاع کړو
که پاڅون کړو
پر خلکو د تېري په وړاندې
پر ځان د تېري په وړاندې...
که راپورته په ملاتړ شو
د واښونو د خرما د وروستیو ونو
د اسمان د وروستیو ستورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلو نومونو د وروستيو تورو
د خپلې مور د شيدو د وروستيو څاڅکو
که ګناه مو دا وي
نو بيا څومره ښکلې ده «ترهه‌ګري»!

له «ترهه‌ګرۍ» سره موافق يم
که ژغورلاې مې شي له هغو کډوالو،
چې له روسيې
له رومانيې
له مجارستانه
له لهستانه راغلي
او په فلسطين کې يې
زموږ پر اوږو پښې ايښې
راغلي،
چې د قدس منارې
د الاقصی جومات دروازې
ډبرليکنې او ګنبدونه رانه غلا کړي.

له «ترهه‌ګرۍ» سره موافق يم
که وکړای شي مسيح
د مرګ او ويجاړنې له سفيرانو
آزاد کړي
مقدسه مريم او مقدس ښار
آزاد کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر پرونه مو خلک
د خپلو ټاټوبو په واټو کې
په څېر د اسونو شنېدل
څپاند وو ډګرونه
د نهرونو د صلابت په شان
خو د **اوسلو** له ترړون وروسته
نور مو غاښونه په خولو نشته!
بدل شوي په ړانده ملت یوو موږ؟!
بدل شوي په ګونګي ملت یوو موږ؟!

له «ترهه‌ګرۍ» سره موافق یم
که له ستمګرو، بلوسګرو ژغورلای شي ملت
د انسان له وحشته ژغورلای شي انسانیت.

له «ترهه‌ګرۍ» سره موافق یم
که له یهودي امپراتوره مې ژغورلی شي
که له رومي امپراتوره مې ژغورلی شي.

له «ترهه‌ګرۍ» سره موافق یم
تر هغو چې په «عدل» و «انصاف»
وېشل شوې نوې نړۍ وي
د اسرائیلو
د امریکې تر منځ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له «ترهه‌ګرۍ» سره موافق يم
له ټولو شعرونو سره
له ټولو نثرونو سره
له ټولو غاښونو سره،
چې په خوله يې لرمه
تر هغو موافق يم،
چې نوې نړۍ وي
دربست د قصاب په واک کې!

له «ترهه‌ګرۍ» سره موافق يم
تر هغو،
چې نوې نړۍ
مړې د لېوانو په کتار کې شمېري!

له «ترهه‌ګرۍ» سره موافق يم
تر هغو،
چې د امريکې سنا
د نورو کړنې ارزوي
جايزې ټاکي
جزا ټاکي!

له «ترهه‌ګرۍ» سره موافق يم
تر هغو،
چې نوې نړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل ذات کې د عربو له بویه وي
بېزاره

له «ترهه‌گرۍ» سره موافق یم
تر هغو،
چې نوې نړۍ
زما د ماشومانو سرونه پرې کوي
او د خپلو سپو مخې ته یې اچوي
نو برالا وایم:
له «ترهه‌گرۍ» سره موافق یم...
له «ترهه‌گرۍ» سره موافق یم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه بریالۍ ده

سره له دې چې برېکې
جګېږي زما په سترګو کې
سره له دې چې غم
بیدېږي ستا په سترګو کې
سره له دې چې په دې دوران کې
پر ښکلا کوي ډزې
هر چېرې
پر اند و عدالت کوي ډزې
هر چېرې
زه وایم مینه بریالۍ ده
په کراتو وایم
مینه بریالۍ ده

د وچېدلو،
مړاوېدلو په وړاندې
هیڅ پټنځی،
هیڅ پناهځای نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له مهربانۍ ونې
پرته

سره له دې رنګېدلي دورانه
سره له دې دورانه
چې ليکوالان وژني
ليکنې وژني
په کوترو کوي ډزې
په سرو ګلانو کوي ډزې
پر بوټو کوي ډزې
ښخوي ښايسته شعرونه
د سپيو په هډېرو کې
زه وايم فکر بريالی دی
په کراتو وايم
فکر بريالی دی

نه مري ښکلې ويناوې
کله هم
نه په توره
نه په زندان
نه په کوم دوران

ګرانې!
سره له هغو ټولو کسانو،
چې سترګې يې محاصره کړي درله

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغونتيا سېزي
ونې سېزي
سره له هغو ټولو کسانو،
چې ښکلې معشوقې يې زنداني کړي
زه وايم سور گل بريالی دی
په کراتو وايم
سور گل بريالی دی

گرانې!
سره له هغو ټولو وچېدلو،
چې اروا کې مو دي
سره له هغو ټولو مړاوېدلو،
چې اروا کې مو دي
د ورېځو له کموالي
سره سره
د باران له کموالي
سره سره
اوبه بريالۍ دي
غوټۍ بريالۍ دي

سره له هغې ټولې شپې،
چې سترگې يې درنې دي
بې‌له شکه
ورځ بريالۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کراتو وایم
ورځ بریالۍ ده

په داسې دوران کې،
چې اوښتی زړه
په لرګین لوښي
چې اوښتی شعر
په لرګین قالب
د بې‌مینې
د بې‌هیلې
د بې‌سیندې
په دوران کې
د پاڼو
د قلمونو
د کتابونو
د استعفی
په دوران کې
زه وایم سینه بریالۍ ده
په کراتوه وایم
سینه بریالۍ ده

د تېلو،
د ګازو له دورانه وروسته
بې‌له شکه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

طلا بریالۍ ده
په کراتو وایم
طلا بریالۍ ده.

سره له دې دورانه،
چې ډوب
په کړاونو
په اپینو
په اعتیادو
سره له دې دورانه،
چې انځور نه‌خوښېږي د چا نور
تابلو نه‌خوښېږي د چا نور
عطرونه نه‌خوښېږي د چا نور
رنګونه نه‌خوښېږي د چا نور
سره له دې دورانه،
چې تښتي له خدای پرستۍ
په لور د شیطان پرستۍ
سره له هغو کسانو،
چې ژوند یې راله تالا کړ
وطن یې رانه له جیبه تالا کړ
له زرګونو جاسوسانو
سره سره،
چې په دېوالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهندسانو طرحه کړي،
ځای پر ځای کړي
له زرګونو راپورونو
سره سره،
چې موږکان يې
موږکانو ته ليکي
زه وايم ولس بريالی دی
په کراتو وايم
ولس بريالی دی

پوه ولس
بريالی ولس
سرنوشت‌سازه
ولس!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بیړه رهیدونکې

د شرم وروستي دېوالونه ړنګ شول
خوشاله شوو، ونځېدو
د ډارنو د سولې هوکړه‌لیک لپاره مو،
یوبل ته مبارکې ورکړې!
نور مو څه ډارولی نشي
څه مو شرمولی نشي...
وچ شوي مو د غیرت رګونه
په بدن کې
پښې مو ایښې د تېښتې په دوران کې
ودرېدلي یوو په شان د پسونو
د مسلخ په کتار کې
منډه منډه
ساه لنډه لنډه
د قاتلانو د موزو خکلولو لپاره
مخکې کېږو یو له بله په څو ځله
پنځوس کاله یې وګالله
زموږ په ماشومانو
ولړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیازو غوټه یې راغوځار کړه،
د روژې په پای کې
پنځوسم ځله
غرناطه ووتله د عربو له لاسو
تاریخ ووتو د عربو له منګولو
د اتلولۍ د سرودونو انګازې ړنګې شوې!

اشبیله ړنګه
انطاکیه ړنګه
له جګړې پرته
له ویني پرته
حطین ړنګ
عمویه ړنګه
مریم د اربکیو په لاس پرېوته
خو د دې اسماني سمبول د ازادولو لپاره
نه نرشته
نه پاتې نرتوب دی...

وروستۍ سرې کربښې مو
د **رومیانو** په لاسو پرېوتې
له څه دفاع وکړو نور ؟!
نورې نلرو ماڼیو کې وینځې
چې قهوه کړي را ته جوړه
چې شهوت کړي راته برابر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور له څه دفاع وکړو؟!

ان یو **اندلس** راپاتې نه دی
لوټلي یې له مونږه
دروازې دي،
دېوالونه، مېرمنې، ماشومان دي
زیتون دي، غوړي دي، ډبرې د واټونو
لوټلي یې له مونږه
عیسی بن مریم،
چې لا د غاړې وه
لوټلي یې له مونږه
د لیمو، مندتو او ایلنیو خاطرې،
د جماتونو قندیلونه

راته یې پرېښي
د **غزې** په نوم د سردین* یو قوطی
د **اریحا** په نوم یو وچ هډوکی
د فلسطین په نامه یوه کاروانسرا
بې له چته
بې له ستنو
خوشې یې کړو

* سردین یا ساردین یو ډول کب دی، چې د خپل خوند او غذایي ارزښت په خاطر یې خلک خوښوي.د ساردین نوم د ایټالیا د ساردني ټاپو څخه اخیستل شوی، یو وخت په دې ټاپو کې دا کبان ډېر پیدا کېدل. پ.ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې هډه
یو بدن
بې ګوتې
یو لاس...
هېڅ غونډۍ راپاتې نه ده،
چې ورباندې توپې کړو اوښکې
څنګه ژړېدلی شي یو ولس،
چې اخیستل شوي وي
ورنه
اوښکې؟

د **اوسلو** له پټې عاشقۍ
شنډ راووتلو
د غنمو له دانې یې راکړ
وړوکی یو هېواد،
چې بې‌اوبو یې تېروم
د اسپرین د ګولۍ په شان!

دا دی،
له پنځوسو کالو وروسته
پر ویجاړ ټاټوبي ناست،
بې‌سرپناه
د زرګونو کوڅه ډبو سپو په شان!

له پنځوسو کالو وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرته له سرابه
د مېشتېدو هېواد مو و نه موند
هغه سوله،
چې د چاړې په شان
پر بدن ځای نه مومي
سوله نه،
تاوتریخجنه تېری دی!

څه به وي په بیړه د رهیدلو ګټه؟
څه به وي په بیړه د رهیدلو ګټه؟
خو د ملت وجدان چې ویښ وي
د بم د پلتې په څېر...
د **اوسلو** ټول لاسلیکونه
به وي له ړدنه
بې‌ارزښته!

د زرغونې سولې
د سپینې سپوږمۍ
د راڼه سیند
په خوب مو ولېدلې
زیاتې
رویاګانې
خو ناڅاپه شوو راویښ
په ناولو ډېرانو کې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې څوک شته،
چې د غښتلو د سولې پر ځای
د ډارنو له سولې وپوښتي؟
داسې څوک شته،
چې په قسطونو پلورېدنکو
چې په قسطونو کرایه‌کوونکو
د سوداګرو، تاجرانو
د پانګه‌اچوونکو له سولې وپوښتي؟
داسې څوک شته،
چې د مړو له سولې وپوښتي؟!

واټونه یې غلي کړي
پوښتنې یې ترور کړي
پوښتونکي بې وژلي...

بې له میني مو واده کړه
هغه ښځه،
چې یوه ورځ یې ماشومان زموږ وژلي
یوه ورځ یې ځیګرونه زموږ ژولي
له ځان سره مو بوتله
د ګبین میاشتې لپاره
مستې مستانه وګډېدلو
زمزمه مو ورته غوږ کې
کړل د میني ټول شعرونه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په یاد وو راپاتې
خو له توره بخته
معیوبه، ناتوانه اولادونه مو
د ځینځنبې په شان دې زېږولي!
د وير د پياده رو په څنډو کې آواره
نه ټاټوبی، چې ونیسي مو په غېږ کې
نه بچيان، چې یې ونيسو په غېږ کې

د واده په جشن کې
نه عربي نڅا
نه عربي خواږه
نه عربي ترانې
نه عربي شرم و حیا
یو وطندار هم په جشن کې نه و

د ناوې مَهر نيمايي برخه په ډالر
د الماسو د ګوتې بيه په ډالر
د عاقد پيسې په ډالر
د نکاح کېک و ډالۍ کړی امریکا
د ناوې جامې، ګلان، شمعې
او د **مارینز** موسيقي
ټول امریکايي!

واده پای ته ورسېد
فلسطين په کې شتون ونه موند

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل انځور يې وليد
چې له ټولو رسنيو خپرېدو
خپلې اوښکې يې کتلې،
چې د **شيکاګو**، **نيوجرسي** او **ميامي** په لور يې
د سمندر څپې شلولې

او د ذبحه شوي مارغه په څېر يې
چيغې وهلې:
دا واده زما واده نه دی،
امريکا، هېڅکله!
دا جامې زما جامې نه دي،
امريکا، هېڅکله!
دا شرم زما شرم نه دی،
امريکا، هېڅکله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تاریخ ښوونکی چا ووژو؟

۱

ښادي راشي له کومه،
کله مو چې رنګ د خوښې تور
کله مو چې ځانونه تور
فکرونه تور
منځ تور
ان سپینوالی راله
تور والي ته نږدې دی!

۲

ښادي راشي له کومه،
کله مو چې د ژوند ټولې پېښې
د استبداد سریال:
هیواد استبدادي
هجرت استبدادي
رسمي ورځپاڼې استبدادي
مخفي پولیس استبدادي
میرمن استبدادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او له یوې ښایسته ښځې سره مینه
استبدادي...!

۳

ښادي راشي له کومه،
کله چې د ماشومانو پر کالیو
د کربلا وینه بهېږي...

اند،
زموږ په ټاټوبي کې
ناولې له بوټانو
ښځه و شهوت
په نړۍ کې مو
د موخو نخوړ.

۴

ښادي راشي له کومه،
له هماغه ورځ چې په **غرناطه** کې
د ښځو پر سر
یو له بل سره لاس و ګریوان شوو
ملت وپاشېد
حکومت له لاسه لاړ
او هېواد له قفسه والوت!

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵

زما د ټاټوبي تر ټولو دنګه ونه
د کينې ونه!

٦

حيران يم،
چې زما په ټاټوبي کې
په خپل واده کې هر ګل
د وير جامې اغوندي.

٧

موږ نه تلپاتې ملت لرو
نه حکومت
يو له بله بېل يوو....

٨

څه چې لولو
«ورځپاڼې» دي که د مړو تابوتونه؟
يا د وير،
د غم بلنه؟!

٩

ليکنې مو اقتباسي
غږونه مو د نيکونو له مړی راوځي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰

له «یو زرو یوې شپې»* یمه بېزاره
بېزاره چې د «شهرزاد» په غېږ کې
د لېوني په شان ویده شم.

۱۱

ښادي راشي له کومه،
کله مو چې ماشومانو
لا شنه زرغونه لیدلی نه ده!

۱۲

ښادي راشي له کومه،
له کومې ورځې چې له فلسطینه راووتلو
د لیمو او مندتې له حافظې راووتلو
په ایرو واوښتولو.

۱۳

هغه ورځ مو چې د بیروت سیند پرېښود

---

* یو زرو یو شپې، چې په عربي کې د الف لیله و لیله هم یادېږي، د عامیانه داستانونو یوه ټولگه ده چې په پېړیو کې راټول شوي دي. اصلي داستان یې د «پاچا» (شهریار) او د ملکې (شهرزاد) په اړه دی. پاچا د خپلې مېرمنې له خیانت وروسته پرېکړه کوي چې هره شپه له یوې انجلۍ سره واده وکړي او په سبا یې ووژني. شهرزاد، د یو وزیر په ځیرکتیا سره، هره شپه پاچا ته یوه کیسه بیانوي، خو کیسه نیمایي پرېږدي چې پاچا یې مړه نه کړي. دا لړۍ یو زر او یوه شپه ادامه مومي او... پ.ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میندو سینې مو پرېښوې
د یادونو ګلونه مو پرېښول
خپل آزاده کورونه مو پرېښول
د تولد کارتونه مو پرېښول.

۱۴

موږ یو بل وخوړل
ماهیان
ملخان
به مو اوس
عذر ومنی؟!

۱۵

په ټاټوبي کې مو
ان د خدای جامې لیلامېږي!!

۱۶

ښادي راشي له کومه،
هره مرغۍ چې راوالوځي
سر یې پرې شي
هر پیام وړونکی چې راغی
سر یې پرې شو
هر مصلح
هر نوښتګر
هر لیکوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر شاعر

چې راغی

د شعر پر بالښت يې

سر له تنه پرې شو!

۱۷

زما په ټاټوبي کې د هوا بدلېدل

حرام!

د مېرمنو پر سترگو رانجه وهل

حرام!

د شعر ځاې پر ځاى کول

حرام!

د فعلونو و نومونو صرفول

حرام!

حرام!

۱۸

په درېمې نړۍ کې اربابان

د مرغيو له چغېدو

د گلونو د وړمې له خورېدو

د کوترو د غومبر له اورېدو ډارېږي

که سيند

ډېر وغړېږي

زنداني کېږي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د درېمې نړۍ اربابانو ته سخته ده،
چې له اند سره پخلا شي
قلم ومني
لېوه چېرې کوي له پسونو سره
پخلاینه؟

۱۹

موږ په تېرو دورانونو کې
په شعر،
په بیان
په بدیع
په وینا کې
مخکښ وو
خو اوس مو دنده
د لیکنو څیرول!

۲۰

د پوهنې،
د کلتور
لومړنۍ ماڼۍ
مامون وه جوړه کړې
تر هغه وروسته راغلل
د وژنې په حرفې کې
د زندان جوړونې په مهندسۍ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارپوهه واکمنان بیا

۲۱

د ویاړ،
انساندوستۍ،
عزت،
سرلوړۍ،
ملتپا،
سخاوت او زړورتیا
زرګونې کیسې وې لوستلې ما
په ماشومتوب کې
خو کله چې شوم لوی
شوم پوی:
چې په تاریخ کې مې لوستلي نیمایي خبرې،
هسې خوشې ګنګوسې وې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ په کليمو تسخيروم

نړۍ،
په کليمو
تسخيروم
مورنۍ ژبه،
نحوه،
فعلونه،
نومونه
تسخيروم

غوځارم لېرې
د شيانو پيل
په نوې ژبې
راتلونکې پېړۍ روښانوم
هغه ژبه،
چې پيام لري د اور
چې آهنګ لري د اوبو

په سترګو کې دې زمان ودروم
چې بېلوي زمان له دې شېبې
هغه کرښې پاکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دستګيرۍ کې مينه

پرېږده،
لاړ شم
نور
هغه وينه چې مې ګڼله
بدله به نشي کله په اوبو
بدله شوې په اوبو
نوره
هغه اسمان چې مې ګڼو
شنه رڼه ځلا به يې نشي ماته
کله
رڼا يې ماته شوې
نوره
هغه لمر،
چې د اسپانيايي ګوشوارو په شان مې ستا له غوږو
راځوړندو
راولېدلی پر ځمکه نور
مات شوی نور...

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه کلیمې،
چې مې پتهولې ته ورسره په خوب کې
د ډاریدلو مرغیو په څېر الوتلې
ته یې پرېښودلې لغړه
نوره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرغۍ او واکمن

په عربي هېوادو
ګرځم راګرځم،
چې شعر ووایم
باور لرم،
چې شعر هغه ډوډۍ ده،
چې د خلکو لپاره پخېږي
له پیله باوري یم،
چې توري یانې:
کبان
اوبه
ولس.

په عربي هېوادو
ګرځم راګرځم
یوازې شعري ټولګې له ځان سره لرم
له یوې تانې مې بلې ته لېږدوي
له یوه عسکره مې بل ته سپاري
په جیب کې مې یوازې مرغۍ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضابط د ودرېدلو امر راکوي
د مرغۍ پاسپورت رانه غواړي
زما په وطن کې
کلیمې باید پاسپورت ولري

ساعتونه
سرگردانه منتظر
د مامور امر ته په تمه
سوچ وهم د شگو بورېو ته
سترگې مې ډکې لکه دریاب
مخې ته مې لگېدلې یوه دړه
غرېږي له وطنه
غرېږي له ملته
زه لکه موږک ناست
د خپلو غمونو کانگې کوم
ټول گچي شعارونه د پښو لاندې کوم
پر دروازو د خپل وطن
غورځېدلی یم مات
لکه یو جام.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو عرب جلاد ژوندلیک

۱

ای خلکو!
زه پاچا یم
مات مو بتان د گمراهۍ کړئ
عبادت زما کړئ
نه راڅرگندیږم همېش
د صبر پر صوفه راته کښېنئ
تماشا زما کړئ
اولادونه مو خوشې کړئ بېله ډوډۍ
ښځې مو پرېږدئ بېله مېړو
پیروي زما کړئ

شکر د خدای د نعمتونو کړئ
راستولی یم زه
چې ولیکم تاریخ
تاریخ نشته بېله ما.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلق شوی لا نه دی بل په شان زما
زه یم یوسف د ښکلا
د زېړو ویښتو والا
نشته پیغمبروزمه تندی
لا تندی په شان زما
سترګې مې
ځنګل د زیتونو، د بادامونو
لاس په دعا شئ
چې په امان کا سترګې مې
پروردګار

ای خلکو!
زه مجنون د لیلي
ښځې مو راواستوئ،
چې حامله شي له ما
خاوندان مو راواستوئ،
چې شاکر شي له ما

افتخار دی چې ووسئ په شان زما
افتخار دی چې غنم وخورئ د بدن زما
افتخار دی چې راغونډ کړئ بادام، انځیر
د تن زما.

زه
هغه حادثه یم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له زرګونو پېړیو راهیسې
پېښه شوې نه ده
کله...

۲

ای خلکو!
په واکمنانو کې یم ښایسته تر ټولو
عادل تر ټولو

د تورې تربږمی سپوږمی یم
د یاسمن سپینوالی
د دار د ستنې مخترع،
خیرالمرسلین یم.

هر ځله چې فکر کړم
چې ګوښه شم له واکه
وجدان مې مانع شي:
څوک به وروسته له ما پر دې نېکملو حکومت کا؟
څوک به وروسته له ما ړانده، جذامیان، ګوډان روغ کا؟
څوک به د مړو هډوکي راژوندي کا؟
څوک به له خپلې چوغه د سپوږمی رڼا راوځلوي؟
څوک به د خلکو لپاره باران راوروي؟
څوک به يې نوي قمچینې ووهي؟
څوک به يې په ونو صلیب کړي؟
څوک به يې اړ کړي په ژوند د غواګانو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مړینه د غواګانو؟

هر کله چې د واک په پرېښودو فکر کوم
اوښکې مې رابهېږي د ورېځو په شان
نو پرېکړه مې دا ده
چې سپور پاتې شم پر خلکو
توکل پر خدای
له اوسه...
تر قیامته....

۳

ای خلکو!
زه ستاسې مالک یم
څنګه چې د املاکو، د مریيانو مالک یم
ګرځم پر تاسې
څنګه چې ګرځم د ماڼۍ پر قالینونو
راته په سجده شئ
چې یم ولاړ
راته په سجده شئ
چې یم ناست
تاسې مې د خپلو نیکونو په پاڼو کې
ما موندلي وې یوه ورځ؟

پام!
چې ونه لولئ کوم کتاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځای مو لولم زه کتاب
پام!
چې ونه کاږئ کوم لیک
په ځای مو کاږم زه لیک
پام!
چې په پټه غوږ نشئ **فیروز*** ته
زه آگاه پر نیتونو یم
پام!
چې بې‌اجازې
دننه نشئ قبرو ته
دا ستره گناه په نزد ده زما
پام!
کله چې غږیږم
غوره چوپه چوپتیا کړئ،
خبرې مې دي په شان د قرآن .

۴

ای خلکو!
زه **مهدي** یم
په تمه راله ووسئ

---

* نهاد ودیع حداد، چې هنري نوم یې فیروز و، په ۱۹۳۵کې لبنان کې زیږېدلې او د لبنان له مشهورو سندرغاړو څخه شمېرل کېږي. مېرمن فیروز د عرب نړۍ بېلابېلې پېښې په خپلو ترانو کې انځور کړي، د ساري په توگه «بیت المقدس زما په زړه کې» او «جمېلې ته لیک» (چې د الجزایر نامتو او قهرمانه مېرمن جمیله بوپاشا ته یې اشاره ده) په نامې یې ترانې ویلي دي.پ.ژ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینه مې د تاکونو په زړونو کې ترپېږي
ومې څښئ
ودروئ ترانې ټولې،
چې ماشومان يې د وطن په مينه وايي
زه په خپله وطن يم
په خپله يو تن يم.

تلپاتې يم
په ټولو کايناتو کې
پاتې د منۍ په حافظه کې
په شپېلۍ کې
په آسماني رنګه ترانو کې

عکسونه مې راځوړند په ميدانونو کړئ
و مې نغاړئ د کليمو په وربځو کې
تنکې پېغله راته کوژده کړئ
زه نه زړېږم کله
بدن مې نه زړېږئ کله
زندانونه مې نه زړېږي کله
په پاچاهۍ کې مې نه زړېږي
ځپانده نظام کله.

ای خلکو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حجاج*[*] یم زه
که نقاب کړم لېرې
ما وبه‌پېژنئ
چنگیزخان یم زه
راغلی یم
له خپلو سپیانو سره
له نېزو سره
له زندانو سره.

ای خلکو!
مه خپه کېږئ چې تاوتریخوالی کړم
مه خپه کېږئ چې وژل کړم
که تاسې ونه وژنم
وژنئ مې تاسې
که په دار مو و نه وهم
په دار مې وهئ تاسې
که ښخ مو نکړم په ډله ایزه گور کې
په گور مې ښخوئ تاسې.

---

[*]حجاج بن یوسف ثقفی د اموي خلافت یو نومیالی قوماندان او واکمن و. د هغه په اړه بېلابېل نظرونو موجود دي. ځینې وایي چې هغه ډېر سختگیره او ظالم او زیږ و، خو بیا ځینې یې یو پیاوړی او توانمن دولتوال گڼي. پ.ژ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵

ای خلکو!
راله وپېرئ ورځپاڼې،
چې د بدلمنو په شان په واټونو کې عرضه کېږي
چې لیکل کا
زما په اړه
راله وپېرئ د پسرلني وښو په شان
صیقل شوي کاغذونه
راله وپېرئ رنګونه،
راله واخلئ چاپخونه
په دې دوران کې
پېریدلی شوو هر څه
ان
ګوتې.

راله وپېرئ د اند میوه
مخې ته یې راله کېږدئ
راله پوخ یو شاعر کړئ
د ډوډۍ په لوخو کې راله کېږدئ
زه بې‌سواده یم
په زړه لرم عقده
له څه چې وایي شاعران

راله وپېرئ شاعران

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستاینه مې د ښکلا کا
ستوری مې پښتې د کتابو کا
د نڅا د ستورو
د ننداری د ستورو
ښایست نه رسېږي زما ښکلا ته
پېرېدلی شم څه چې وغواړم
په ارزښتمنو اسعارو
پېریدلی شم
دیوان د **بشار بن بُرد***،
شونډې د **متنبي***
سرودونه د **لبید****

---

*بشّار بن بُرد د امویانو او عباسیانو پر مهال ژوند کاوه. بشّار ړوند زېږېدلی و، خو په شعر ویلو کې فوق العاده استعداد درلود. ویل کېږي چې د هغه پلار د عربو لخوا د افغانستان په تخار کې ونیول شو او بیا بصرې ته راوستل شو. بشّار د مهدي عباسي د خلافت پر مهال د خلیفې د هجو کولو او زندیقي په تور محکوم او د شکنجې لاندې ومړ. پ.ژ

*ابوالطیب احمد بن حسین متنبی په څلورمه هجري قمري پېړۍ کې مشهور شاعر و. د عباسي خلافت په دوره کې د سیف الدوله حمداني په دربار کې د هغه په ستاینې بوخت و. خپل ډېر شعرونه یې د هغه او د نور واکمنانو په ستاینه کې ویلي دي.پ.ژ

**لبید بن ربیعه عامری د بنی عامر له قبیلې و او په کوفه کې یې ژوند کاوه. له اسلامي دورانه مخکې شاعر و، وروسته بیا مسلمان شو او شعر ویل یې پرېښودل. پ.ژ

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلیونه شتمني،
چې د مسلمانانو په بیت المال کې ده
د پلار زوړ میراث زما دی
له طلاګانو مې واخلئ
په معتبرو کتابونو کې ولیکئ
چې دوران مې
د **هارون الرشید** دوران دی...

٦

ای زما پرګنو!
عربو پرګنو!
زه هغه پاکه راغلې اروا یم
د جاهلیت له دوړو مو پریمنځم
آواز راله ثبت کړئ په کستونو کې
آواز مې شین، موزون
د **اندلس** د فوارو په شان
انځور مې کړئ موسکېدلی لکه **ژوکند***
آرام د مډالونو د خېرې په شان
انځور مې کړئ،
په داسې حال کې چې داړم

*د لئوناردو داوینچی شاهکار، چې په شپاړسمې پېړۍ کې وپنځول شو. دا د لیزا دل جوکوندو پنامه د یوې مېرمنې انځور دی، چې د رازجنې موسکا لپاره مشهور دی. پ.ژ

(c) ketabton.com: The Digital Library

له غاښو سره شعرونه
او څکم د الفبې وینه
انځور مې کړئ
پوځي امسا په لاس
وقار زما
پرتم زما
انځور مې کړئ
کله چې ښکاروم غرڅنۍ
انځور مې کړئ
کله چې وهم تاسې پر اوږو د ابدیت سرای ته
ای د عربو پرګڼو
انځور مې کړئ!

۷

ای خلکو!
کله چې وینئ رویاګانې
زه مو مسوول د هرې رویا یم
زه مو مسوول یم د هره قطره ډوډۍ چې خورئ
ان که په یوازیتوب راپسې وغږېږئ
د ماښې امنیتي ادارې مې خبروي
د مرغیو له حاله مې خبروي
د غنمو د وږی له حاله مې خبروي
د امیداورې ښځې د نس له حاله مې خبروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای خلکو!
زه مو زندانوان یم
زه مو زنداني یم
ما وبخښئ
زه تبعید شوی په خپله ماڼۍ کې
نه لمر وینم
نه ستوری
نه ګلونه د **دفلي**

له ماشومتوبه
چې ناست د واک پر ګدۍ یم
د سرکس لوبغاړو کلابند کړی یم
یو یې راته شپېلۍ وهي
بل یې راته ډول
یو مې غوړه مالي کوي
بل یې پاکوي بوټان زما

له ماشومتوبه
چې ناست د واک پر ګدۍ یم
هېڅکله مې د ماڼۍ له مشاره وانه ورېدل
«نه!»
هېڅکله پر ژبه د وزیرانو رانغله
«نه!»
هېڅکله سفیرانو راله ونه ویل

(c) ketabton.com: The Digital Library

«نه!»

هېڅکله یوې مېرمنې راله د مینې پر بستر ونه ویل

«نه!»

هغوی رازده کړل چې ځان خدای وګڼم
د تخت له سره خلک د بېارزښتو شګو په شان وګڼم
ما وبخښئ که بدل په نوي **هلاکو** شوم
نه وژنم تاسې د وژنې د مزې لپاره
وژنم تاسې د سرګرمۍ لپاره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیروت سوځي، ته راته ګرانه یې!

۱

کله چې بیروت سوزېده
او اوروژونکو یې سره کالي وېښځل
او هڅه یې کوله،
چې پر کتارو ناستې مرغۍ کړي
آزادې
ما پر واټونو
پر سیزونکي اور
پر ړنګو ستنو
د شیشو پر ماتو ټوټو
وهله منډه
پښې یبله
په داسې حال کې مې ستا ځېره لټوله
چې د بندي کوترې په شان وه
د لمبو په نڅا کې

ټوله هڅه مې دا وه
چې بل بیروت وژغورم
هغه بیروت،
چې یوازې ستا مال و

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مال و...
هماغه بیروت،
چې زه او ته یې
په یوه وخت وزېږولو
او له یوې سینې یې شیدې راکړې
هماغه بیروت،
چې موږ یې **یدریا** ښوونځي ته ولېږلو
او هلته مو د سفر لمړني درسونه
د میني لمړني درسونه
له کوچنیو کبانو زده کړل
هماغه بیروت،
چې د ډوډۍ په قطرو کې
د کونځلو په خوږو کې
د ښوونځي په بکسو کې مو له ځان سره وړو
هماغه بیروت،
چې د جوارو په بوتلو کې مو ایښود
هماغه چې د عشق‌بازۍ په لویو شپبو کې مو
ستا بیروت
زما بیروت
نوماوه.

۲

کله،
چې وطن له وطنه تښتېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د بیروت نړیوال هوايي ډګر کې
ماشومان بیده د خپلو لوبو پر شیانو وو
کله،
چې پلرونو
د اوښکو ډک بکسونه وزنول
او مجبوره وو،
د هر اضافي کیلو اوښکو لپاره
د هر اضافي کیلو غم لپاره
جریمه ورکړي
کله،
چې وطن ایښي وو لاسونه په خېره
- ژړېدو -
کله،
چې د مني وربځې
د **قناصه** د مردکیو د لګېدلو له ډاره
ډارېدلې چې د لبنان ساحلونو ته
د یونان له ټاپوګانو نژدې شي
کله،
چې واټو کې ځراغونه له ډاره رپېدل
د کلکو قهوه‌خانو سایبانونه
خورېدل
ځیرېدل
کله،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سهارنيو مرغانو
خپل بچي پر ځانګونو ايښودل
کوچېدل
کله،
چې ټوټې ټوټې کاوه
وطن
وطن
زه
له جنايته ځوسوه متره لېرې
قاتلان مې ليدل
چې له بيروت سره يې کوله جماع
د يوې مينځې په شان
د قبيله اى ترون له مخې
د قومي امتيازاتو له مخې
د پوځي درجو له مخې
يو په يو
وار په وار

زه يوازينى شاهد نه وم،
چې زرګونه ځلاندې چاړې مې د لمر لاندې
پړکېدلې کتلې
زرګونه مزدوران مې کتل،
چې په اور کې د سوځېدلې مېرمنې
د جسد له چاپېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مست

مست

نښېدل

خو زه یوازینی شاعر وم،

چې پوه شوم

ولې بدل شو د بیروت د سیند نوم:

له سپینه سینده

په سور سیند.

۳

کله،

چې بیروت سوزېده

او ټول په دې فکر،

چې خپلې پاتې شخصي شتمني وژغوري

ناڅاپه را یاد شول،

چې ته لا زما معشوقه یې

ته مې هغه لویه شتمني یې،

چې ښکاره کړې مې نه ده هېڅکله چا ته

ناچاره یم

که ژوند راپرې نه ږدي بله چاره

چې وژغورم خپل دا ګڼ میراث

دا خپله شتمني د عاطفې

په دې مینه‌ناکه ښار کې،

چې یوه ورځ رازداره صندوق و،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مو پټولې په کې
کوچنۍ سپماوې خپلې
پټې نقاشیانې
زما لپاره
ستا لپاره
پټ انځورونه،
چې هېڅکله چا لیدلي نه دي
د هغو شعرونو طرحې،
چې په پنسل مې درته لیکلې
خو څوک پرې خبر نه دي
کتابونه
ډېرلیکنې
استوانې
د سرامیک قابونه
پستکارتونه
کیلي‌بندونه،
چې د نړۍ په ټولو ژبو وربادې لیکل شوي:
راته ګرانه یې!
سیمه ایزې نانځکې
- د میني نښې -
چې تا له ځان سره
له یونانه، له بالکانه
له مراکشه، له فلورانسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له سنګاپوره، له تایلنده
له شیرازه، له نینواه
له ازبکستانه وې راوړې
او جوړ شال له سرو وریښمو،
چې ډالۍ وه زما
هغه ورځ چې راستون له اسپانیا شوم
تا اچولی و پر اوږو
په دې پوه شوم...
چې ولې **طارق بن زیاد**
اندلس ته د ننوتلو لپاره جنګېده
په دې پوه شوم،
چې ولې زه جنګېدمه
لا جنګېږم،
چې ورکړې اجازه زما د بېړیو ورود ته
د خپلو سترګو د اوبو برید ته

۴

بیروت،
کله چې رنګېدو
د **بیزانسي** شمعدانیو په څېر،
چې د طلا په اوبو ښکلي وې
کله چې جوپه جوپه خلکو
خپل ویر په یو ډول تعبیراوه
خپلې اوښکې یې په یو ډول تویولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د خپل خصوصي ویر په لټون وم
د هغې ښځې په لټون وم،
چې هېڅوک یې په شان نه وو
هغه ښار چې بېلګه یې نه وه
هغه شعرونه چې د سړیو د لیکنو تر منځ،
چې د میني په اړه یې لیکي
بې‌ساري وو

کله،
چې ښځو ویر مېچو
د سوځېدلو ټوکرو له ګزونو سره،
له خپلو لاسي بکسونو سره
کله چې ښځو ویر اټکلو
له چپنو، له غاړکیو سره
او په دې رویا وې
چې خوندي یې له سوزېدو کړي
کله،
چې سړو خپل تاوان محاسبه کوو
د بانکي حسابونو له سپما سره
زه وم ناست پر یوې ډبرې،
چې په څېر د اوښکو د یوې څاڅکې وه
او خپل تاوان مې شمېره
د قهوې له هغو پیالو سره،
چې څښلې مې شواى

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو پوښتنو له شمېرو سره،
چې پوښتلې مې شوای

که چېرې بیروت سوځېدلای نه وای
نو لاسونه به مې ستا په لاسو کې وای.

۵

مهمه راته نه وه،
چې بیده یې یا ویښه...
مهمه راته نه وه،
چې بشپړه بربنډه یې یا نیمه...
مهمه راته نه وه،
چې پوه شم له چا سر یې همخونې
یا له چا سره یې همبستره
دا خبرې ټولې وې راته وړې
لویه خبره دا کشفېدل وو،
چې تل راته وې گرانه

د نیلوفر د گل په څېر
تل لامبوزنه یې ته
زما د ذهن په اوبو کې
د تاریخي کلیسا د ډبرو له منځه
د وښو د زغورنېدلو په څېر
د گوتو تر منځه مې زرغونېږې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهمه راته نه وه،
چې څوک درله ګران دی اوس
په څه فکر کوی ته اوس
په اړه يې کوو خبرې وروسته
برخليک‌سازه خبره دا ده اوس
چې ته يې راته ګرانه
او زه
د ياسمن د دوو ګلونو
د نړۍ تر ټولو ښايسته ګلونو
ـ ستا او د بيروت ـ
د ملاتړ مسوول ګڼم ځان.

٦

پر ما مه کوه نيوکه،
چې په زوره، په ناڅاپه
دې خونې ته شوم دننه
هر ډول جامې چې اغوستی شې
واغونده
ما مه پوښته چې ولې؟
سوزي بيروت هلته
سوزي زموږ بيروت هلته
ته سره له ټولې ناپوهۍ
سره له بې‌درناوۍ
لا يې په ما ګرانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلی یم،
چې پر اوږې دې راواړومه
د کوچنۍ پیشۍ په څېر
رابېرونه دې کړم
د مرگ له بېړۍ
د اور، د لېونتوب له بېړۍ
ځکه زه د ښایسته پیشوگانو
د ښایسته سترگو
د خپلو ښایسته ښارونو
د سوزېدلو مخالف یم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوربند

نشته په شعر کې
اوربند
نشته په شعر کې
د اوږي رخصتي
ضروري رخصتي
اداري رخصتي

حاضر باید ووسې په ډګر کې
تر وروستي څاڅکي د وینې
یا په خنده په ګونډو شی
له لوبې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کلیمې پرته

بله لاره چاره نشته
له کلیمې پرته
د شیدو د ورکړې سینه نشته
له کلیمې پرته
بل ملاتړی هیواد مې نشته
له کلیمې پرته
په تېره مې نشته کومه مېرمنه
له کلیمې پرته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رسامۍ درس

۱

زوي مې اوبلنې رنګې
مخې ته راته ږدي
رانه غواړي مرغۍ رسم کړم
برس په خړ رنګ کې خړوبوم
يو قلف
څو ميلې
يوه مربعه
رسموم
زوي مې حېرانېږي
راته وايي:
دا خو زندان دی پلاره!
مرغۍ رسولای نشې؟
ورله وايم:
وبخښه زويه!
تللې مې له ياده
د مرغيو ده بڼه!

۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوي مې
رنګې راته ړدي
رانه غواړي سيند رسم کړم
توره دايره په پنسل رسموم
راته وايي:
دا خو توره دايره ده پلاره!
لکه چې سيند رسمولی نشی؟
لکه چې نه پوهېږی د سيند رنګ شين دی؟
ورته وايم:
زويه!
يو وخت مې رسمولی شو
سيند
ښکلی
خو اوس يې رانه
د کبنيولو لومه
د سيند جاله اخيستي
بند کړی يم له شنه رنګ سره له خبرو
بند کړی يم د آزادۍ د کب له ښکاره!

۳

زوي مې
د رسامۍ کتابچه راته ړدي
رانه غواړي
ورته د غنمو وږی رسم کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلم اخلم
یو ټوپک رسمومه
زوی راباندې وهي ملنډې،
چې د رسامۍ هنر کې یم کمزورې
په حیرانۍ راته وایي:
پلاره!
نه پوهېږې
چې ټوپک توپیر کا د غنمو له وږی؟
ورته وایم:
زویه!
پېژندل مې پخوا
شکلونه
د غنمو د وږي،
د ډوډۍ،
د ګلانو
خو په دې اوسپنیز پېر کې،
چې د ځنګل ونې له وسلوالو سره یو شوي
ګلونو پوځي جامې په تن کړي
د وسلوالو وږي په پېر کې
د وسلوالو مرغانو په پېر کې
د وسله وال دین په پېر کې
ډوډۍ نه پېژنم،
مګر دا چې په کې و موندم ټوپک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ګروندې ګل نه شکوم،
مګر دا چې راته ونيسي وسله
کتاب له کتابتونه نه پېرم،
مګر دا چې په ګوتو کې مې شي منفجر...

۴

زوي مې،
د کټ پر څنډه راته کښېني
رانه غواړي چې يو شعرکړم ورته بيان
يوه اوښکه راتويه شي پر بالښت
په حيرانۍ يې راخلي
راته وايي:
پلاره!
دا خو اوښکه ده، نه شعر
ورله وايم:
زويه!
کله چې لوی شوی
او د عربي شعرونو ديوان دې ولوست
پوه به شی چې اوښکه او شعر سره دي خويندې
او عربي شعرونه
هغه اوښکې دي،
چې د ګوتو له مينځه راتوييږي

۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوي مې،
پنسلونه
رنگې
راته ږدي
رانه غواړي چې وطن رسم کړم
برس مې په لاسو کې رپېږي
اوښکې مې پر لېمو راتوييږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر چا چې نه يې ګران، بې‌وطنه دی

ستا په مينه
له خدای سره،
له ځمکې سره،
له تاريخ سره،
له مهال سره
تړاو لرم.

له اوبو،
له کروندو،
له خندانو ماشومانو سره
له ډوډۍ،
له سيند،
له صدف سره
له بيړيو
د شپې له ستورو سره
چې خپل بنګړي رابخښي ماته

له شعر سره،
چې په کې مېشت يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تېپ سره،
چې را په کې مېشت دی

ته هغه وطن يې،
چې پېژاند بخښي نورو له
پر چا چې نه يې ګران
هغه بې‌وطنه دی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکم

لیکم،
چې شیان منفجر کړم
لیکل په خپله انفجار دی

لیکم،
چې رڼا پر تروږمۍ کړمه بریاله
شعر کړمه کامیابه

لیکم،
چې د غنمو وږي يې ولولي
ونې يې ولولي

لیکم،
چې سور ګل پوه کړم
مرغۍ
پیشو
صدف
ستوري
ماهیان
پوه کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکم،
چې نړۍ د هلاکو له غاښونو
د پوځیانو له حکومتونو
د لندهغرو له لېونتوبه
آزاده کړم.

لیکم،
چې ښځې
د بلوس له تورو تمبو
له مړو ښارو
د مرییتوب له ولایتو
له ستومانو ورځو
له سرخته
له تکراره
آزادې کړم.

لیکم،
چې کلیمې
له تفتیشه
د سپو له بویولو
د سانسور له تېغه
آزادې کړم.

لیکم،
چې خپله ګرانه مېرمنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې‌شعره ښاره
له بې‌مینې ښاره
د ویر و خپګان له ښاره
آزاده کړم
او ترې جوړې
اوبلنې وربځې کړم

لیکم،
ځکه یوازې ښځې
یوازې لیکنې
مور له مرګه ژغوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر یاران

د اور ونه
د هیلو رویبار یم
د پنځوسو میلیونو مینانو
ویاند
ویرجن
په غېږه کې مې آرامېږي
ورته جوړوم کوتره
کله
ورته جوړوم بوټی
د نهیلۍ
کله

ملګرو
زه هغه ټپ یم،
چې منلی یې نه ده په ځان
د چړې واکمني
کله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ویر ماشومان

شته د ویر داسې ماشومان،
چې لوی به شي...
شته د پاینده درد داسې ماشومان،
چې لوی به شي...
شته په فلسطین کې د وژل‌شویو داسې ماشومان،
چې لوی به شي...
شته د خاورې، د کوڅې، د دروازې داسې ماشومان
چې لوی به شي...

چې له ډېرشو کالو یې
د استنطاق په کوټو کې
د پولیسو په حوزو کې
په زندانو کې راغونډ کړي
چې د اوښکو په شان راټول شوي
په لېمو کې
ناڅاپه به رادننه
له دروازو د فلسطین شي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته ګرانه یې!

کله مې چې وویل
راته ګرانه یې
پوهېدم چې د قبیلې په وړاندې مې
پاڅون کړی
او جرس د رسوایۍ مې وهلی

غوښتل مې د ستم ماڼۍ کړم ویجاړه
غوښتل مې شنه کړم ځنګلونه
غوښتل مې سیندونه کړم بهانده
غوښتل مې د نړۍ ماشومان کړم آزاده
غوښتل مې د وحشت عصر پای ته ورسوم
غوښتل مې وروستی واکمن ړنګ کړم
غوښتل مې ستا په ګرانوالي
ماتې د ټولو حرمسرایو دروازې کړم
خلاصې د ښځو سینې د سړیو له غاښو کړم!

کله مې چې وویل
راته ګرانه یې
پوهېدم چې د هغه ښار لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې الفبې جوړوم،
چې پکې لوستل څوک کولای نشي
هغه سالون ته شعر لولم
چې تش دی
هغه چا ته تویومه شراب په جام کې،
چې څښلي يې نشي!

کله مې چې ووېل
راته ګرانه يې
پوهېدم چې وحشيان به تل
په زهرجنو نېزو، په غشو، په ليندو
څاري ما
ځړوي به راله عکسونه په دېوالو
وېشي به راله نښې د ګوتو په پوستو
ستره جايزه به رسي هغه چا ته
چې وروړي مې سر
د لبناني مالتې په څېر به يې راځړندوي
د ښار د دروازې پر سر.

کله مې چې د ګل پر پاڼو وليکو ستا نوم
پوهېدم چې خلک رادربېري زما مخې ته
متقيان او لنډه‌غران رادربېري زما مخې ته
چې په ارث يې نه ده وړې مينه
ټول رادربېري زما مخې ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

گرانې،
آخري واکمن نابودول غواړم
ستا د مینی دولت جوړول غواړم
پوهېږم په دې انقلاب کې به یوازې مرغۍوي
زما همسفره!

نه مې د تېلو څاه شته
چې وویاړمه وربانديې
یا په کې ولامبوم معشوقې
نه د **آقاخان** په څېر شتمن یم
نه د **اوناسیس** ټاپو زما ده،
چې اندازه يې د یوه سیند ده
زه شاعر یم
ټوله شتمني مې
د شعرونو ټولګه
او ستا ښایسته سترګې دي!

ښوونکی نه یم،
چې درزده کړم مینه
کبان اړتیا نلري د زده‌کړې
د لامبو لپاره
مرغان اړتیا نلري د زده‌کړې
د الوتلو لپاره....
ولامبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوازې
والوزه
يوازې
مينه بې‌کتابه ده
د نړۍ مشهوره مينان بې لوستې وو

ګرانې،
پرېږده د بورژواوو پېښې
تېره شه د **شپاړسم لويي** له پلازه
تېره شه له فرانسوي عطرو
پرېږده د تمساح د پوټکي جوړ کنځول
له ما سره د آناناس او باران ټاپو ته راشه
سرې اوبه يې د سېزانده غونډيو
ستا د وجود په شان ګرمې،
نرمې
په رازړه کوي يې امونه
ستا د سينو يادونه

اى د شک مېرمنې
اى د ډار مېرمنې
د **مکس فاکتور** مېرمنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د **الیزابت آردن*** مېرمنې
ته یې بېحده متمدنه
له کاشوغې سره
له پنجې سره
د مېنې مېز تر شا کښېنې
خو زه صحرایي
تنده د پېړیو پر شونډو
سل میلیونه لمره
پراته ترکمیس لاندې!

خپه کېږه مه
چې مخالف دې د ډوډۍ خوړلو
آدابو یم
خپه کېږه مه
چې لېرې غوځارم
د سپین دسترخان دستمال
زه په هغه ښار کې زېږېدلی یم
چې پر چا گران نه وو ماشومان
زه په هغو خلکو کې زېږېدلی یم،
چې اعتراف نکوي د انسان په بېگناهۍ!

---

* مکس فاکتور (Max Factor) د سینگاریزه لوازمو د تولید پخوانی او مشهور برنډ دی، چې په ۱۹۰۹ کال کې یې تولید پیل کړ.الیزابت آردن (Elizabeth Arden) د عطرو او سینگاریزه موادو امریکایي برنډ دی، چې په ۱۹۱۰ کال کې یې تولید پیل کړ. پ.ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو خلکو،
چې هېڅکله يې پېرېدلي نه دي
د شعرونو کتابونه
د گلونو څانگې
له ميني،
له عاطفې
بې‌خبره
خلک!

زه په هغه ښار کې زېږېدلی،
چې دېوالونه يې ساړه
خلک يې شيشه‌خور
او مري يې ماشومان په يخنۍ کې!

نه له چا بخښنه غواړم
نه له ډاروونکې ستنې له ځنډۍ نه
د ژغورنې مدافع وکيل غواړم
په زرهاوو ځله ځنډې شوی يم
ورمېږ مې عادت د پړي له کړۍ سره
تن مې عادت د اجسادو له تسکرې سره
نه له چا معذرت غواړم
نه له چا بخښنه غواړم!

نارې وهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که وروستۍ نارې مې د ژوند وي
پاچا نه وم، نه یم
نه د تیزابو په حوضو کې کوم
د مېرمنو عاموژنه
زه هغه شاعر یم،
چې په لوړ آواز یې لیکي
په لوړ آواز مینبړي
هغه شین‌سترګې ماشوم،
چې د بې‌ماشومه ښار په دروازې
په دار دی وهل شوی!

ته،
ساده جامې اغوندې
مائو* لولې
غاړکۍ دې په غاړه کې
ګل دې ټومبلې په زلفانو
له **فرهنګي انقلابه** غړېږې
د آزادۍ له بیرغ سره ګام وهې
غواړې آزادي د محصلینو
رنګېدل د دېوالونو

---

* مائوتسه تونګ د چین د انقلاب لارښود و، چې د چین ولسي سوسیالیستي جمهوریت یې رامینځته کړ. هغه د مارکس، انګلس، لنین او ستالین تر څنګ د نړۍ د پرولتاریایي غورځنګ له لورې د پرولتاریا د رهبر په توګه یادېږي. پ. ژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو کله چې برید کوي
له شنو غاښو سره مینه
ته رپېږې
د **مائو** عکس درنه ولېږي
رپېدلی بیرغ درنه ولېږي
د نیا غېږې ته وړې پناه
په ژړا
څنگه چې ناوې شوه هغه
ته هم ناوې کېږې!

انسان
مدعي د آزادۍ
په خپله په بند کې
آزادي نلري ان
له خپلو لاسو، شونډو او جامو سره
د غږېدلو !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول شيان مري

کله چې په یوه ښار کې
باورونه،
اندونه
راټیټېږي
د آس د نال په شانتې کږېږي
کله چې ډارن په خپلو وسلو
انسانان
وژني
او خلک د موږکانو په شان پټېږي
کله چې ورځپاڼې
د ترحيم په اعلانو ډکېږي
د ټولو شيانو مرګ رارسېږي

غږونه
رنګونه
اوبه
وابنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خپله وجوده تشېږي
ونې خپلې ريښې خوشې
مهاجرېږي
جغرافيه له خپله ځايه تښتي
او د انسان پای رارسېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څرنگه وطن دی؟

دا څرنگه وطن دی،
چې له خپلو مینانو سره
د گزمې په شان کوي چلند
گل،
د بلوا
نښه
شعر،
د نظام ضد
شپه‌پاڼه
گڼي

دا څرنگه وطن دی،
چې د میني بند یې
له درسي نصابه پاک کړی

دا څرنگه وطن دی،
چې شعرونه یې
بند کړي
د ښځو سترگې یې
ملغا کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزادي

که هره مرغۍ وای اړمنه
چې اجازه واخلي د پرواز
د کورنيو چارو له وزيره
که هر کب وای اړمن
چې پاسپورت ولري د تګ
کبان
نابوديدل
مرغان
تباه کیدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر سور ګل

ومې لټوئ!
له ځان سره څه نلرم
یوازې ویر
او سره ګلان د شعر

د ګلانو پر پاڼو
د غنمو پر وږو
جګړې غوبل کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې‌تا وژړېدم

بې‌تا وژړېدم
تېوله شپه
تېوله ورځ
کلیزه دې لمانځلې نشم
تاریخ پر تا ویرجن

له تا وروسته مې نور
لمر لیدلی نه دی
پاتې دی د وربځو تر شا
لمر

ومې‌بله ځان ته
ځمکه یخه
کلونه کېږي
چې خلکو سهار لیدلی نه دی

تر هغه چې تویېږي زما اوښکې
ځپانده به وي
دریابونه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بانګي

زموږ په سیمه کې یو بانګي
بې‌سواده
د پټو جاسوسانو سرلاری
په څه نه پوهېږي
له تېري،
له وژنې،
له جعلکارۍ
د چرسو له مستۍ
جامې یې خرڅولې
د خپل پلار
په ګرو یې ایښوده
ګوته د خپلې مېرمنې
غاښونه یې غلا کول
د مړو
ان

زموږ په سیمه کې یو بانګي
ټول استعداد یې د وسلې رایستل
پر کلیمو ډزې کول

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ په سیمه کې یو بانګي
عصاب‌خرابه،
لېون‌ساری
هره ورځ خطبه لولي په شان
د حاجیانو
ګرځي لکه مامون په تکبر
د جومات له منبره وهي چغې:
حیران مې ټول دي پاکۍ ته
زه یم قانون
زه یم دولت.

څنګه به وورېږي پر موږ ژغورنده باران ؟
څنګه به غنم شنه شي؟
څنګه به خپور خیر شي،
برکت شي؟
څنګه به راپه برخه برکت شي؟
خدای نه چلوي پر دې هېواد
حکم
چلوي بانګیان پر دې هېواد
حکم

زموږ په هېواد کې
یو بانګي
ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل بانگي
راځي
سرغړونه
ده هماغه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

منفجرېدل...

منکرېدلی
کله شم
له هغه پتنگه،
چې په رگو کې مې لمبېږي
منعه کولای
کله شم
هغه یاسمن،
چې په اوږو مې رازغورنېږي
پټولای
کله شم
هغه مینه،
چې د کمیس لاندې مې درېبږي

د دې ټولو
پټول
منعه کول
منکرېدل
یانې:
منفجرېدل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه

له تا يې جوړه کړې
ډارونکې ډرامه ده
وطنه!
خارم دې
شپه
په شپه
څنګه دې ووينم
که بربنډه بنده کړې؟...

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړم په غېږ کې دې ونیسمه

غواړم مینه درسره وکړم
مخکې له دې چې فاشیستي فرمان صادر شي
غواړم درسره کېنم
یو
څو
دقیقې
یوه پیاله قهوه درسره وڅښم
مخکې له دې چې مخفي پولیس
لېرې کړي څوکۍ
مو له پښو لاندې

غواړم په غېږ کې دې ونیسمه
مخکې له دې چې متې راته ځنځیر کړي
او خوله راته بنده کړي
غواړم په مړوندو کې دې ونیسمه
مخکې له دې چې پر اوښکو راله
ګمرکي مالیه وضعه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سويسي مرغۍ

عربي ورځپاڼې مې په لاس کې دي
د **ژنيو** سيندگي پر غاړه يې غواړم
ولولم
سلگونه ډاريدلي مرغۍ
ناڅاپه تښتي
د ورځپاڼو پر عنوانونو، پر خبرونو يې
سترگې لگيږي
د خپلو بچيانو له برخليکه
ډاريږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي ګډ شي په دريابونو

غواړي چې نړۍ فتحه کړي
خو عاجز د يو کتاب له خلاصولو
غواړي ګډ شي په دريابونو
خو له يوه ځاځکي اوبو سره
خويېږي
ورکوي د فرهنګي انقلاب زېرى،
چې سېزي
وچ،
لانده
يوځاى
خو شعور يې د کافي شاپ له دروازې
د اورېدلو ژباړل شويو کتابو له عنوانو
نه زياتېږي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وحشت نسلونه

ښنګه غرېدلی شم له خلاصونه
- مېرمني؟
ښنګه غرېدلی شم د وینا له آزادۍ؟
ښنګه غرېدلی شم د میني له آزادۍ؟
ښنګه غرېدلی شم د سترګو له آزادۍ؟
د ښو له آزادۍ؟

پر اوږو مې وړم میراث
د وحشت ټول نسلونه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستۍ کوتره

ته د آزادۍ جغرافيه
وروستی ټاټوبی
وروستی هېواد،
چې ساتې مې له ولږې
له ډاره
ته وروستۍ ګېډۍ
ته وروستۍ سپوږمۍ
ته وروستۍ کوتره
ته وروستۍ وریځ
ته وروستۍ غوټۍ
چې بويولی ما
ته وروستۍ کليمه،
چې ليکلې ما
ته وروستی کتاب،
چې لوستلی ما.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړم مین شم...

غواړم مین شم،
دنیا کړم بدله په مالتې
لمر کړم بدل په اوسپنیزې
ډیوې

غواړم مین شم،
پولو ته،
پولیسو ته،
بیرغو ته،
ژبو ته،
رنگو ته،
توکمو ته
د پای ټکې کېږدم

گرانې،
غواړم د یوې ورځې لپاره نړۍ وځرخوم
ودان د احساس جمهوریت کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلی ژوند

ماشومانه پښې یې رانه واخیستې
- جګړې
د مینې په لور یې ډزې وکړې
ویې وژله مینه
د سیند په لور یې ډزې وکړې
د لمر په لور یې ډزې وکړې
په کروندو یې ډزې وکړې
د ماشومانو په کتابو یې ډزې وکړې

ښکلی ژوند یې راله تالا کړ
- جګړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جمعې خطبه

د جمعې په ورځ یې
وغوښتل خلک جومات ته
په پرتمینې خطبې کې یې وویل:
د خدای له اولیاوو یم
د خدای له نازدانو
د خدای له دوستانو

په دې ړنګېدلي ویجاړ ښار کې
په دې غمځپلي ښار کې
ادعا یې وکړه،
د خدای شخصي استازی یم
د خدای شخصي ویاند یم

اجازه شته لویه خدایه چې وپوښتم
تا ورکړې مهر و لاک د وکالت
چې کښني تر ابده
پر ورمېږ د ملت...؟!
تا ورکړی دستور،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ښار د ورانولو؟
تا ورکړی دستور،
د ګونګټې په څېر
د پښو لاندې زموږ د چخپیټولو؟
تا ورکړی دستور،
چې جوړ په تن مو کړي
د موزو د لغتو باران؟
چې جوړ په خولو مو کړي
د موزو د لغتو باران؟

که له واکمنه وپوښتو
چې چا کړی په دې دنیا
زموږ د چارو استازی؟
راته وايي:
نه پوهېږئ تاسې جاهلان
چې زه د خدای له یارانو یم؟!

غواړم کوکې کړم:
لویه خدایه! تا کړ د اقتصاد وزیر منصوب؟
نو بیا ولې رسېدلې بېوزلي تر وروستې کچې؟
نو بیا ولې رسېدلی زغم تر وروستې کچې؟
نو بیا ولې حالات مو بد شوي؟
اصلي خواږه مو د ډېران شوي؟
ان مرغۍ نه مومي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ټاټوبي په ډېران څه؟

لويه خدايه!
د ډوډۍ ګرانېدل ستا دی امر؟
د لوبيا، د نخودو ګرانېدل ستا دی امر؟
د سبوو، د ترشۍ ګرانېدل ستا دی امر؟
د مرګ د کفن ګرانېدل ستا دی امر؟

لويه خدايه!
ولې موږ څپلۍ خورو
چارواکي خوري کبان؟
ولې قوماندانان څښي ويسکي؟
موږ څښو چکړې، خټې؟
ولې زموږ په ټاټوبي کې بېوزله انسانان
نشي کړای توپير
د ډوډۍ مخ د سپوږمۍ له مخه؟!
ولې ماشومان مو کوي
د ميندو په نسو کې ځانوژنه؟!

لويه خدايه!
غواړم وپوښتم،
تا دي ورزده کړي،
چې تطهير مو ماغزه کړي؟
مېرمنې راله په مينځو کړي بدلې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

راباندې شي سپاره پر ځای د خرو
پر ځای د آسو؟!

لویه خدایه!
غواړم وپوښتم
تا دی ورکړی دستور،
چې مات مو کړي هډوکي
مات مو کړي ملا د قلمونو؟
منعه کړي کر د ګلونو په باغونو؟

لویه خدایه!
غواړم وپوښتم
تا ورکړې شتمني ده،
چې د ورسا او بریتانیا ماڼۍ
د بابل معلق باغونه وپېري؟
مزدورې ورځپاڼې وپېري؟

لویه خدایه!
تا ورکړی سپین چک،
چې د بریتانیې تاج او ماڼۍ وپېري؟
د نیشابور په اسمان ، شنه رنګه سپوږمۍ وپېري؟
د کوترو په څېر کړې بندې مېرمنې په قفسو کې؟

لویه خدایه!
غواړم وپوښتم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په رښتیا یې ته،
عزیز د دې واکمنانو؟
آیا قاتلان د ملت
ستا عزیزان کېدای شي؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړینه

چېرې لاړ شي د وطن مړي
کله چې ټوله شتمني
له بنفشه غوړو سره
د جمهور رئيس د خېټې،
د سيني، د ملا د مساژ لپاره وي
جلا
يا جلا وي
هغوی ته چې ورکوي جامونه د شيدو
جمهور رئيس ته په لاس

چېرې لاړ شي هغه مړي
چې ولېدل په ځمکې
د جمهور رئيس په جگړو کې
او اوس د مېشتېدنې ځی نلري.

که مو مړينه وای
د ستر هدف په لور
که مو مړينه وای
د خلکو، د وطن د آزادۍ په لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا رهېدلم
د مرگ په لور
که مو مړينه وای
د عزتمنې مېړانې په لور
د مومنانو د جنت په لور
له ټولو وړاندې رهېدلم
د مرگ په لور

خو کړې يې ده د ټولو د مرگ پرېکړه
چې ورپاتې دا نظام شي
چې ورپاتې شگلينې مجسمې
د نظام د ماماگانو شي

اغېزه نلري پر رهبر مو
د ميليونونو انسانانو مړينه
نه يې رپېږي ان يو ويښته
د ميليونو انسانانو په مړينه
نه پوهيدمه چې ظالمان کوي
د حساب له ماشينه نفرتونه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library